HALKIN SESİ

24 MAYIS 1977
250 KURUŞ

110

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

BAĞIMSIZLIK TOPRAK ÖZGÜRLÜK

KAHRAMANMARAŞ

Sümerbank'ta Teksif yöneticileri patronla anlaşıyor

Kahramanmaraş Sümerbank fabrikasında Türk İş'e bağlı Teksif sendikası işçilere çeşitli baskılar yapıyor. Sendika 1 Ocak 1976 tarihinden beri grev yapılması gerektiğini söylüyor. Ancak bugüne kadar patronla işbirliği yaptı. O zaman greve gidilseydi, patronda işletmede bulunan hammaddenin ve üretilen malların beklememesi, satışa çıkarılması için getirilen şartları kabul edecekti. Sendika burada hem nala vuruyor, hem de mıha. Bir taraftan işçilere grev yapacağını söylüyor, bir taraftan patrona fabrikayı boşaltması için müddet veriyor. Sendika patronla istediği gibi anlaşabiliyor. Patron binlerce işçinin hakkının çok az bir miktarını sendikanın ağzına attı mı, sendika yerinde oturuyor ve işçi unutuluyor. İtiraz edebilecek işçilerin sesini, "işten atarız" tehditleriyle boğmaya çalışıyorlar.

Birgün arkadaşlarla fabrikada sendikanın hakkımızı alamayacağını, patronla işbirliği yaptığını, ancak bizlerin kararlı grevi neticesinde hakkımızı alabileceğimizi konuşuyorduk. Bu durumu, patronun ve sendikanın adamları gördüler. Hemen bunları görevlilere ulaştırmışlar. Patron ve sendika 100 kişiden fazla arkadaşı fabrikadan uzaklaştırmak için izin verilmesini kararlaştırmışlar. 4 yıllık iznini alamayanlara izin vermiyorlar da, bir veya iki senelik arkadaşlara zorla izin verdiler.

Bir İşçi

BATI ALMANYA

Homman Döküm Fabrikası

Almanya'da, Hubert Homman Döküm fabrikasında çalışan işçileriz. Burada sendika yok. Sendikalı olmaya çalışıyoruz. Dörtyüze yakın işçinin ancak yetmişi sendikalı. Bunlar da Alman ya DGB sendikasına bağlı. Yalnız burada hiç kimsenin sözü, kanunu yok. Yalnız patronun kanunu var. O kanuna göre ancak kendisinin kârını hesaplar. Patron sendikanın 1970'den bu yana aldığı zamları vermiyor Biz patrona zamlarımızı ni ye vermiyorsun diye müracaat ettik. Cevabı, "isterseniz çalışın, isterseniz kağıtlarınızı alın gidin" oldu. Buna karşılık on işçi bir leştik, akort çalışmasını yavaşlattık. Patron geldi, tehdit savurmaya başladı. Zamlarımızı istediğimizde "çok çalışın, çok para alın" dedi. Biz bunu kabul etmedik. Patron bizim çalıştığımız kısıma on işçi daha aldı. İki vardiya etti.

Bu fabrikanın şartları da kötü. 144 işçiye iki tuvalet, bir çeşme var. Sabah yemeği için 15 dakika veriyorlar İşçiler, tozlu kirli ellerini yıkamak için sırada bekleyip duruyorlar. Bizim işçi temsilciliği var, o da iş verenden daha kötü. Bu temsilci işçileri işten atıyor. Sonra yeni işçi alırken her işçiden dörtyüz mark rüşvet alıyor. Bu işe, 1970'den beri devam ediyormuş. Ayrıca dört Türkiyeli işçinin 1900 mark çocuk parasını yedi. Arkadaşlar aramızda bunu mahkemeye verelim, diye konuşuyoruz. Ama işten atar diye işçiler çekiniyor.

Bir İşçi

ANTAKYA

Hatay Sağlık okulunda olanlar

Hatay Sağlık Okulu' nda 6 Nisan günü devrimci arkadaşların dolapları arandı. İdare arkadaşların devrimci kitaplarına el koydu. Kitaplar yasak olmadığından savcılığa verilemedi. Müdür arkadaşları sürgün ettirmekle tehdit etti.

Atatürk rozeti takan has ta bir arkadaşımıza ilaçlarını muayene edildikten bir hafta sonra verdiler. Bu arkadaşa, hasta hasta yataktan kaldırılarak nöbet tutturuldu. Devrimciliğe sempati duyan bazı öğrenciler folklör ve piyes öğretmek bahanesiyle Eğitim Enstitüsüne götürülerek faşistleştirilmeye çalışılmaktadır. Eğitim Enstitüsünde faşist marşlar söylenmekte, öğrencilere devrimciler hakkında iftiralarla dolu olan faşist yayınlar, bozkurt rozeti, üç hilal ve Türkeş'in resimleri verilmektedir.

Komando eğilimli öğretmen Sıtkı Karcı bir arkadaşımızı döverek bacağını morarttı. Arkadaş rapor almak isteyince de, "seni sınıfta bırakır, süründürürüm" diye tehdit etti. Eğitim Enstitüsündeki komandolar devrimci öğrencileri çarşıda, hastanede izlemekte ve rahatsız etmektedirler. Bizim her haksızlığa göz yummamız istenmekte, öğrenciler adeta robotlaştırılmaktadır. Öğrencilere haftada iki saat çarşı izni verilmekte, bunun haricinde hastane ve okuldan başka yere bırakılmamaktadırlar.

Öğrenim özgürlüğü, can güvenliği istiyoruz.

Bir Grup Devrimci Öğrenci

ZONGULDAK

AP'nin işçi düşmanı yüzü

17 Nisan 1977 günü Demir Çelik İşletmelerine bağlı Biriktirme ve Yardım Vakfı seçimleri yapılırken jandarma ve polis işçilere saldırdı. 10 560 işçinin üye olduğu vakfın yönetiminde AP'liler bulunmaktadır. AP'liler işçilerden kestikleri milyonlarca lirayı yolsuzluk yaparak kullanmışlar ve çeşitli dolandırıcılıklar yapmışlardı. Bu yolsuzluklar, belgelerle tespit edilmiştir. Kongreden önce AP'lilerin bu yolsuzlukları işçilere fotokopiler dağıtılarak açıklanmıştır.

Kongrede işçiler AP'li yöneticilerin hesap vermesini istediler. Yönetim buna karşı çıktı. Oylama yapıldı. Açık oylamada divan başkanı hile yaparak devrimci ve ilerici işçileri az saydı. Oysa bu işçiler çoğunluktaydı. İşçiler buna tepki gösterdiler ve divan başkanını protesto ettiler. Bunun üzerine polis ve jandarma devrimci ve ilerici işçilere saldırdı. Yirmiye yakın işçi yaralandı. AP'liler kongreye kendi adamlarıyla devam ettiler. Karabük İlçe Seçim Kurulu, Genel Kurulun siyasi partilerin propagandasına girdiği gerekçesiyle kongreyi 5 Haziran seçimlerinden sonraya erteledi.

Bu olay, biz Karabüklü devrimcilerin ve Demir Çelik işçilerinin faşizme karşı nefretini arttırmıştır.

Karabüklü Devrimciler

İSTANBUL

Mehmet Üretmen işçileri patron sendikası olan Tek-Met-İş'i mutlaka yıkacaktır

Mehmet Üretmen fabrikası bilumum demir çeşitlerini üretmektedir. Bu fabrika ağır sanayi koluna girmesine rağmen işçiler çok düşük ücretle ve çok kötü şartlar altında çalıştırılmaktadır. Ortalama on senelik bir işçi 2 200 lira almaktadır. İşçiler her gün başka bir makinada çalıştırıldığı için iş kazaları sık sık olmaktadır. Patron istediği gün, istediği işçiyi işten atabiliyor ve tazminatını ödemiyor.

Patron Mehmet Üretmen ekonomik baskıların yanısıra, her türlü siyasi baskı ve kanunsuzluğu uygulamaktadır. Örneğin fabrikada iki kişinin yan yana gelip konuşması yasaklanmıştır.

Bu fabrikada 450-500 arasında işçi çalışıyor. Bunların bir kısmı Tek-met-İş'e üyedir, bir kısmı sendikasızdır, yani bu sendikaya üye olmak istemiyor. Çünkü bu sendika varlığını patrona dayanarak sürdürmekte dir. Yaptığı iş, aybaşı işçilerden bir günlük yevmiye kesmektir. Sendika yöneticileri patron uşağı yüzlerini kendileri açıklıyor: "Patron hepinizi işten atsa gene bir şey yapamayız" Peki, gazinoda içki masasında, toplu sözleşmeye, beş dakikada imza atan bir sendika işçi düşmanı değil de ne dir?

11 Nisan günü işçilerden fazla para kesen sendikaya karşı işçiler ayaklandı. Yüz kişilik bir grup sendika binasına geldi. Durumu önceden haber alan sendikacılar kaçmışlardı. İşçiler sendikadan toptan istifa edeceklerini bildirerek ayrıldılar. Ertesi gün patron işçi temsilcileriyle tehditler göndererek, istifaları engellendi. Buna rağmen bu mücadelemiz olumludur. Artık işçi arkadaşlar birliklerini pekiştirme yolunda kararlıdırlar. Patronun böl-yönet taktiğine gelmeyeceğiz. Birgün mutlaka Tek-met-İş'i yıkacağız.

Kahrolsun Sendika Ağalığı!
Sendikalar İşçinin!

Mehmet Üretmen fabrikasından işçiler

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ : HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ : KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK. 1103 KARAKÖY-İSTANBUL BASKI : DAİLY NEWS/ YAYIN İLANLARI : 200 TL / GENEL DAĞITIM : TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM : FİKRİ NİGİŞ

Hâlâ karasaban ve öküz

Köyümüz Ağcaşar halkı yoksul, yol, su ve okul bakımından oldukça perişan durumdadır. Hemen hepsinin ya birkaç tane davar ve birkaç kök armudu vardır, ya da birkaç parça kıraç tarlası vardır. Sadece köyümüz değil, civar köyler de aynı durumdadır. Yıllar boyunca rahat yüzü yoktur. Yıl oniki ay emek gücünü satarlar, yine ayran-ekmek kuru pilavdan başka pek birşey bulmazlar.

Hele ekin biçme zamanı bir görün. Yakıcı güneşin altında sabahtan akşama kadar yolma yolar, orak biçerler. Bu sıralar bet beniz kalmaz. Toz topraktan tanınmaz hale gelirler, yani insanlıktan çıkarlar. Hayvancılık yapanlar da üç beş uyuz keçinin arkasında dağ bayır dolaşır dururlar. Yol bakımından yoksuluz. Dünyanın dört tarafında tarımcılık gelişip modernleşmesine rağmen bizim köyde hala karasaban ve öküzle tarımcılık yapılmaktadır. Çevre köyler de aynı durumdadır. Buğdayı arpayı yol olmadığından dolayı harmanlarda döven yani gem denilen aletlerle çıkartmaktadırlar.

Bir de şu konuya değinmek istiyorum. 1973'ten bu yana köyümüzün yolu plana alınmaktadır. 1974 Haziran ayında yolumuza başlandı. Kürt, Alevi ve CHP'li olduğumuzdan dolayı yolumuzu bırakıp AP'li olan Sevin köyünün yoluna başlanıldı.

Köyümüz halkı ve muhtar Maraş'a Yol Su Elektrik Müdürlüğüne başvurduklarında faşist olan YSE Müdürü dosyayı çıkartıp,"Efendim, köyünüzün yolu plandadır. İlk olarak sizin köyün yolu yapılacaktır" dedi. Bu gibi laflarla bizi bu zamana kadar sürüklediler. Biz Ağcaşar halkı olarak genç ihtiyar, kadın kız olarak Maraş'a gidip YSE binasında mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu haklı davamızda tüm devrimci, yurtsever arkadaşlarımızın bizleri desteklemesi için çağrıda bulunuyorum.

KAHRAMANMARAŞ
Afşin'in Ağcaşar köyü
Keypez mezrasından bir köylü

Ağalar tarlama elkoydu

Ben Pazarcık'ın Evri köyünde bir yoksul köylüyüm. Benim köyde 30 dönüm bir arazim var. Bu arazim köy ağaları olan İsmail Özsan, Muzaffer Özsan, Mehmet Özsan ve kardeşlerinin arazisinin içindedir. Bu tarlamda köy ağaları her sene ekip biçiyorlar. Ben ise arazimi ekmek istediğimde "Bu tarla bizim" deyip, bana hakarette bulunuyorlar. Mahkemeye gittiğimde kovuluyorum. Ve şimdi MC hükümetinin kime hizmet ettiğini anladım. Bir yurtsever olarak ağalara ve MC hükümetine karşı sonuna kadar direneceğim.

KAHRAMANMARAŞ
Bir köylü

Milyonlarca halkın talebi:

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

Bağımsızlığın ve halkın düşmanı MHP, AP, CGP ve TİP'in yalan dolanları, seçim nutukları milyonlarca halkın bağrından fışkıran şu güçlü talebi bastıramaz: "Yıkılsın Ağalık, Topraklar Köylünün".

Toprak ağaları on binlerce dönüm toprağın üzerine tünemişler. Yıllar yılı saltanat sürüyorlar. Köylünün ise bir mezarlık toprağı bile yok. Üç beş dönüm toprağı olan ise geçimini sağlayamıyor. Toprakta büyük bir sömürü, adaletsizlik, kölelik hüküm sürüyor. Ağa toprakları yoksul ve topraksız köylüye dağıtılmadan bu adaletsizliğe, bu köleliğe son vermek mümkün değildir. Ağa toprakları köylüye dağıtılmadan yapılan bütün vaadler boştur.

Angarya, zorla çalıştırma, azap lık, vergi hâlâ hüküm sürüyor. Toprak ağaları bir yanlarını emperyalizme, bir yanlarını ortaçağa dayamışlar, istediklerini yapıyorlar. Köylünün karısını çocuğunu zorla işe koşuyorlar. Hiçbir kanun sökmüyor onlara. Köylerde hep onların istediği oluyor. Köylü naçar kalıyor Bunlara son verme ancak ağanın elindeki toprağın köylüler tarafından paylaşılmasıyla mümkün olabilir. Özgürlük ve demokrasiden ancak o zaman gerçekten söz edilebilir.

Ağa gelir, köylünün ürününe el koyar. Ortakçılık, kiracılık yoluyla feodal sömürüyü sürdürür. Bütün yıl çalışan köylü, ürünü ambara taşıyan ağa. Ağanın alnından bir damla ter bile akmaz. Ama güneş altında çalışıp aç biilaç kalan yine köylüdür. İşte bu yüzden ağaların gasbettikleri, milyonlarca yoksulun acısı pahasına ellerine geçirdikleri topraklar köylüye dağıtılmadan ne sefalet kalkar, ne köylü kalkınabilir. Bunun dışında köylüye söylenen her güzel söz bir aldatmaca olmaktadır.

Köylünün borçtan harçtan kurtulması nasıl olacak. Köylünün iliğini sömüren tefecilerin yaşadığı bataklık bu yarı-feodal toprak ağaları düzenidir. Ancak toprak ağasının zulmünden kurtulmuş, özgürleşmiş ve ayakları üzerinde durabilen bir köylü, tefecinin eline düşmekten kurtulabilir Tefeci ile toprak ağası kırların iki büyük sömürücüsüdür.

Biri yok edilmeden diğeri yok edilemez. Jandarma zulmü köylük bölgelerde devam ediyor. Hiç bir seçim nutku bir gerçeği örtbas edemez. Nerede köylü kıpırdansa, hakkını arasa, ağaya karşı mücadeleye girişse, orada karşısında jandarmayı buluyor. Doğu'da komando zulmü kol geziyor. Demek ki, jandarma ağa topraklarının bekçiliğini yapıyor.

Toprak ağalığı geriliğin, ortaçağ karanlığının temsilcisidir. Ülkenin kalkındırılmasından söz edenler, geriliği yok edeceklerini söyleyenler her şeyden önce bu gerçeği tesbit etmelidirler. Ağa toprakları köylüye dağıtılıp, ağalığın kökü kazınmadan ülke de kalkınamaz ortaçağın kahpe karanlığı da dağıtılamaz.

Toprak ağalığı artık hiç bir meşruluğu kalmamış ve çürümüş bir kurumdur. Bu kurum, toplumun bağrında bir ur gibi durmakta, kendisiyle birlikte bütün toplumu çürütmekte, ortalığa pis bir koku yaymaktadır. Bu ur kesilip atılmadıkça özgürlük, demokrasi, kalkınma, köylünün efendiliği sadece lafta kalacaktır. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması artık acil bir ihtiyaç haline gelmiştir.

Bu köleliği ve adaletsizliği silkip atmak, bu uru kesip atmak nasıl olacaktır? Hiç şüphemiz olmamalı ki, bu, feodalizmin ağır yükünü omuzlarında taşıyan milyonlarca emekçi köylünün ayağa kalkmasıyla olacaktır. Bu çürümüş ve kokuşmuş toprak ağalığına son verecek ve toprakları ele geçirecek olan halkın büyük çoğunluğunu meydana getiren ve işçilerle omuzomuza mücadele eden yoksul ve topraksız köylülerdir.

Toprak ağalığı köylülerin aşağıdan yukarıya bir devrimci hareketiyle yıkılacaktır. Köylü toprağa, bizzat kendisi el koyarak kavuşacaktır. Çünkü ağalığın acısını en çok çeken onlardır. Milyonlarca halkın bu güçlü ve eninde sonunda gerçekleşecek olan talebini, kara toprağa hasreti bu seçimlerde de bir kere daha güçlü bir şekilde haykıralım:

"Yıkılsın Ağalık
Topraklar Köylünün"

27 Mayıs'ın 17nci yıldönümünü kutluyoruz

Bayar-Menderes faşist diktatörlüğü 17 yıl önce hürriyet isteyen halkın ve gençliğin mücadelesi ile yıkıldı. 27 Mayıs hareketi başta Bayar ve Menderes olmak üzere faşist diktatörlüğün sorumlularından hesap sordu.

27 Mayıs hareketi kitleleri seferber ederek emperyalizmi ve feodalizmi tasfiyeye yönelemedi. Daha başından emperyalizme teslim oldu. İşte bu yüzden emperyalist işbirlikçileri 27 Mayıs'ın getirdiği demokratik hakları ortadan kaldırmak için 17 yıldır ellerinden geleni yapıyorlar. Ancak bütün karalama çabalarına rağmen halkımız, 27 Mayıs'ı ilerici tarihimizin bir parçası olarak savunuyor.

Bu sayımızda Milli Birlik Komitesi üyesi, Tabii Senatör Suphi Karaman ve Bayar-Menderes'leri yargılayan Yüksek Adalet Divanı Başkanı Salim Başol'la 27 Mayıs'ın 17'nci yıldönümü dolayısıyla yaptığımız konuşmaları sunuyoruz.

SUPHİ KARAMAN ile yapılan konuşma

"Toprak, bağımsızlık, yabancı sermaye meselelerini çözecek iktidarlara ihtiyaç var„

HALKIN SESİ: 27 Mayıs hareketini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu hareket başarıya ulaşmış mıdır?

S. KARAMAN: 27 Mayıs hareketinin başarıya ulaşıp ulaşmadığını anlayabilmek için 1960'ta toplumun isteklerinin, eğilimlerinin ne olduğunu, toplumun hangi düşünce yapısında olduğunu incelemek gerekir. Toplumun bugün vardığı fikir düzeyi ile 27 Mayıs'ta veya 1919'da içinde bulunduğu fikir düzeyi farklıdır. 27 Mayıs'ı incelerken bunu dikkate almak gerekir. 27 Mayıs o zaman kendisini bir devrim olarak niteledi. Eğer bir eylem kendi toplumunun o andaki eğilim ve istekleri doğrultusunda ise bu bir ölçüde devrim sayılmayabilir. Ama eğer o toplumun eğilim ve isteklerini bir ölçüde ileriye doğru aşan bir sistem getirirse o noktada bir devrim niteliği taşır. Mesela, Kurtuluş Savaşı ve Kurtuluş Savaşı'ndan sonraki dönemde ekonomik açıdan köklü çözümler getirilmemiş olmakla beraber, bu hareket bir devrim niteliği taşır. Çünkü o gün için toplumu ileriye doğru götüren, işgalcilerin ve onların iç dayanaklarının varlığına son veren bir niteliği vardı.

27 Mayıs ise, toplumumuzda 27 Mayıs öncesi var olan fikir düzeyini aşan bazı sonuçlar getirmiştir. O noktada 27 Mayıs'a da bir devrim demek mümkündür. 1960 öncesinde Türkiye'de demokratik sistemin yozlaşmaya başladığını görüyorduk ve bundan şikayet ediyorduk. Faşizmin adı anılmadan mevcut iktidarın diktatörel bir duruma büründüğünü görüyorduk ve hürriyet istiyorduk. Basın hürriyeti istiyorduk. Anayasal düzenlemeler yapmak istiyorduk. Eğer 27 Mayıs sadece sıkışan hürriyetleri rahatlatmak, toplumun bozulan siyasi yapısını düzeltmek, diktatörel gidişi önlemekle yetinmiş olsaydı, bu da bir devrime dönüşmüş olmazdı.

27 Mayıs'tan sonra, o güne kadar belirgin bir şekilde ortaya çıkmamış olan eğilimler görülmeye başladı. Mesela bir toprak meselesi ortaya çıktı. Büyük ölçüde bir toprak özlemi belirdi. Siyasal hürriyetler için var olan istekler dışında toprak isteği, yeraltı servetlerine sahip çıkma isteği ortaya çıktı. Bir ulusal petrol davası ortaya çıktı. Toplumun dış ekonomik güçler tarafından sömürülmesine karşı bir tepki gelişti. Topluma siyasi özgürlükler de getirecek bir Anayasa özlemi çıktı. Daha birkaç yıl önce ezilen ulusların aleyhinde davranan bir siyasal tutumdan, mesela Cezayir meselesinde NATO'culuk aşkına Fransa'yı tutan bir tutumdan ulusal kurtuluş savaşlarını destekleyen bir tutuma gidilmiştir. Bu anlamda 27 Mayıs, toplumu 27 Mayıs öncesinden ileriye götüren, 27 Mayıs öncesi eğilim ve istekleri aşan bir noktaya götürmüştür. Ancak 27 Mayıs toplumun bütün sorunlarını çözen bir noktaya gidememiştir. Bu da toplumun hazırlanmasına bağlı olan bir şeydir. 27 Mayıs'ı yapanlar içinde, bir dahinin çıkıp bütün meseleleri çözmesi imkansızdır.

HALKIN SESİ: 27 Mayıs'ın Amerika'ya karşı tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

S. KARAMAN: Amerika'ya karşı bir takım reformlarla bu meseleyi halletmeye çalışmak çözüm yolu olmazdı. Bizim gibi bir buçuk yıl işbaşında kalan bir kadronun bunu gerçekleştirmesine imkan yoktu. Amerika'ya karşı tumum açısından 27 Mayıs zayıf kalmıştır. Bu durumda, 27 Mayıs sonrasında devrilen iktidarın devamı niteliğindeki iktidarların tekrar işbaşına gelmesine yardım etti. 27 Mayıs öncesinde büyük çoğunluk Amerika'nın Türkiye için bu kadar tehlike olduğunu bilmiyordu. Sadece bazı sosyalistler bunu görebiliyorlardı ve Amerika'ya karşı tutum bu kadar yaygınlaşmamıştı. Bizler de bunun içindeydik. Tabii ki Amerika'ya darbe vuran bir 27 Mayıs, bizlerin ve toplumun bunu kavraması şartıyla esas o zaman başarıya ulaşmış olurdu.

HALKIN SESİ: 27 Mayıs'ın halkı faşizme karşı mücadeleye seferber etmede ne gibi zaafları oldu?

S. KARAMAN: 1960'ın koşullarına göre, altyapıyı değiştirecek en önemli sorun toprak sorunuydu. Bu çelişkinin çözülmesi ile birlikte o kitleleri de devrimin yanına almak ve birkaç sene sonra o devrimden dönülmesini de önlemek mümkün olurdu. Biz bunu bir Anayasa teminatına bağlayarak zamana bırakmayı düşündük. Elbette ki, gerici iktidarlar bunu yapmayacaklardı. Çünkü onlar toprak ağalarına ve derebeylerine dayanarak iktidarı devam ettiriyorlar. Gene 12 Mart sonrasında da sözde toprak reformu diye bir şey yaptılar ama bunun da çok topraklı kimselere yaradığını görüyoruz. Bu meselenin bugünkü Anayasal sınırlar içinde çözümü olanaksız görülüyor.

HALKIN SESİ: 27 Mayıs'ın bugün bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizde bize nasıl ışık tuttuğunu düşünüyorsunuz?

S. KARAMAN: 27 Mayıs'ın esas başarıya ulaşmasının şartı toplumun bilinçlenmesi ile olabilirdi. Bugün o bakımdan çok daha iyi bir durum var. Kazandığımız özgürlükleri korumanın bugün çok büyük önemi var. Faşist, kanlı ve işbirlikçi güçlere karşı bunu korumalıyız. Bugün toplum 1960 öncesine göre çok daha uyanmış durumda. Köylülerimiz toprak sömürüsünü, işçilerimiz üzerlerindeki sömürüyü daha iyi görüyorlar. Türkiye'deki büyük kitleler ilericiliğin destekçisi durumunda bulunuyor. Öyleyse 27 Mayıs'ın başaramadığı toprak meselesi, işçi hakları, tam bağımsızlık, yabancı sermaye sorunlarını halledecek iktidarlara ihtiyaç var. Bu da halkın ve bütün solun kendi arasında birliğin sağlanmasına bağlı.

SALİM BAŞOL ile yapılan konuşma

"Zulmün ve işkencenin hesabı birgün mutlaka sorulur„

HALKIN SESİ: Sayın Başol 27 Mayıs'a nasıl gelindiğini ve 27 Mayıs hareketini nasıl değerlendirdiğinizi açıklar mısınız?

SALİM BAŞOL: 27 Mayıs öncesi, Anayasanın başlangıç kısmında da yer aldığı gibi "Meşruiyetini kaybetmiş bir iktidar", iktidarın nimetlerinden yararlanmak ve iktidarını sürdürebilmek için her çareye başvurdu. Basını susturmak, muhalefeti sindirmek için akıl almaz tedbirlere girişti. Siyasi bir heyetten seçtiği ve "Tahkikat Komisyonu" adını verdiği hiçbirisi hakim olmayan, tamamen siyasi nitelikteki kimselere yasalarda mevcut bütün yetkileri, (adli, idari, siyasi) verdi. Örneğin, bir kimse savcı olunca aynı zamanda hakim olamaz. Bunlar, "Yetki Kanunu" adı altında çıkardıkları bir yasa ile o siyasi heyete hem hakim, hem savcı yetkisini verdiler. Bunun elbette bir nedeni ve amacı vardı. Daha başka olaylar yoluyla da muhalefeti sindirmek istediler. Kendi dışlarındaki herkese karşı oldukları için muhalefet partilerinin gezilerinde olaylar çıkardılar. İstanbul ve Ankara olaylarında gençliği susturmak istediler. Doğrudan doğruya Anayasaya aykırı yasalar çıkardılar. Nihayet 27 Mayıs hareketi oldu.

Bizde bazı şeyler ciddi başladığı halde ciddi bitmiyor. Başlangıçta ciddi olduğu halde sonra çeşitli sebepler dolayısıyla dejenere oluyor. 27 Mayıs'ta da böyle oldu.

Yüksek Adalet Divanı'nın verdiği hükümlerin üstünden fazla bir zaman geçmeden aflar çıktı. Böylece 27 Mayıs'ın kazançlarını geri döndürme hareketi de başlamış oldu. Bu suretle gelecek kuşaklara da kötü bir örnek verildi. "Yapanın yanına kalıyor" deniliyor, yolsuzluklar birbirini izliyor. Bunun sonucu "Meşruiyetini kaybettiği" için bütün milletin direnişi ile karşılaşan kadro yine ad değiştirerek işbaşına geliyor. Böylece, adeta 27 Mayıs boşuna yapılmış gibi bir sonuç çıkartılmak isteniyor.

Bugün de 27 Mayıs'ın ilerici yönlerine karşı saldırılar sürüyor. Tercüman gazetesi benim şahsımda 27 Mayıs hareketine karşı bir kampanyaya girişti. Ben amacının 27 Mayıs'ı sarsmak olduğuna inanıyorum. Nitekim, yayınlanan yazılarda 27 Mayıs'ı, 1961 Anayasası'nın tanıdığı tasarruflarını ve Anayasanın başlangıç kısmındaki hükmünü tanımadıklarını açıkça belirtmektedirler. Bu tutum, 27 Mayıs'a karşı olanların baştan beri sürdürdükleri bir tutumdur. Ancak, bütün çabalara rağmen 27 Mayıs'ın ileriye yönelik kazançları yok edilememiştir ve edilemez. Meşruiyetini kaybetmiş bir iktidara karşı mücadele bütün milletin sorunu olduğundan, o iktidarın devrilmesi ve yargılanması da bütün dürüst ve namuslu insanların desteğini kazanmıştı. Bu destek, bugün de devam etmektedir.

27 Mayıs'ın en önemli kazançlarından biri, zulmün, işkencenin, sömürünün karşılıksız kalmayacağını ve bir gün bunların hesabının mutlaka sorulacağını göstermiş olmasıdır. Bugün de Türkiye'de halk, büyük zorluklarla karşı karşıya, Gene işkence, zulüm ve sömürü sürüyor. Sokaklarda insanlar kurşunlanıyor. Ben, bunların da karşılıksız kalmayacağı inancındayım.

Öğretmenler TÖB-DER'i revizyonistlere bırakmayacaktır!

TÖB-DER İstanbul Şubesinin kongresi 28 Mayıs Cumartesi günü Belediye Sarayında toplanıyor. Bugün işbaşında bulunan ve kendisine "Birlik ve Dayanışma grubu" adını takan yönetimin devrilmesi öğretmenlerin acil bir ihtiyacı haline gelmiştir.

Bugünkü yönetim, daima öğretmenlerin birlik ve dayanışmasını yıkmak için çalışmış, öğretmenler üzeride revizyonist bir sulta kurmak için elinden geleni yapmıştır. Kendileri gibi düşünmeyen öğretmenlere söz hakkı tanımamışlar, baskılarını devrimci öğretmenleri örgütten atmaya kadar vardırmışlardır. Bu yönetim 20'den fazla TÖB-DER şubesinin Genel Merkez tarafından feshedilmesini desteklemiş, beş öğretmeni fikirlerinden dolayı üyelikten ihraç etmiştir.

Bugün işbaşında bulunan yönetim hiç bir öğretmen sorunuyla ilgilenmemiş, yan ödemelerini alamayan öğretmenleri yüzüstü bırakmıştır. Öğretmenlerin davaları masraflı olacağı gerekçesiyle izlenmemiştir.

Bugünkü yöneticiler DİSK içinde bulunan revizyonistlere "işçi sınıfı" adını takarak, hem öğretmenlere hem de işçi sınıfına büyük kötülük yapmışlardır. Öğretmenleri Mehmet Ertürk gibi revizyonist elebaşıların destekçisi yapmaya çalışmışlardır. Örgütü İGD ve İKD gibi revizyonist örgütlerin kuyruğuna takmışlardır.

Bunlar öğretmenler üzerinde sulta kurmak için İGD'li saldırganlardan da medet ummuşlardır. Nitekim 24 Aralık'ta yapılan öğretmen gecesine ücretsiz olarak doldurdukları İGD'lileri öğretmenlere saldırtmışlardır. Bu durumu daha sonra protesto eden öğretmenler ise yöneticilerin tehditlerine uğramışlardır.

Bugün işbaşında bulunan yöneticiler TÖB-DER kitaplığına devrimci yayınların konmasını önlemişler, bunun yerine devrim düşmanı kitaplar doldurmuşlardır. Öğretmenlerin paralarıyla çıkarılan TÖB-DER dergisini Mao Zedung'a küfür dergisi haline getirmişlerdir. Toplantılarda da yöneticiler devrimci fikirlerin savunulmasını zorbalıkla önlemeye çalışmakta, öğretmenlerin söz haklarını ortadan kaldırmak için entrikalar çevirmektedirler.

Bugünkü yöneticiler yurdumuzun en tehlikeli düşmanı olan Rus sosyal-emperyalistlerine laf söyletmemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Yöneticiler "TÖB-DER'de fikir mücadelesi sona ermiştir. Bundan sonra başka yöntemler kullanacağız" diye ilan etmektedirler. Kongre öncesinde "Ne Amerika Ne Rusya" diyen grupların TÖB-DER toplantı salonundan yararlanamayacaklarını açıklamışlardır. Diğer muhalefet grupları ise oyalanarak atlatılmaya çalışılmaktadır.

TÖB-DER İstanbul Şubesinin bugünkü yöneticileri 1 Mayıs katliamını da diğer revizyonistler gibi "tarihi bir fırsat" olarak kullanabileceklerini sanmışlar, TÖB-DER'in kapısını tutarak kendilerine karşı çıkan öğretmenleri içeri sokmamaya kalkışmışlardır. Hatta bu tutumlarını bazı öğretmenleri dövmeye kadar vardırmışlardır.

12 Mart kliğinin ve revizyonistlerin devrim düşmanlığı kampanyasına İstanbul Şubesi yöneticileri de bütün güçleriyle katılmışlardır. Bu kampanyadan yararlanarak devrimci öğretmenleri tecrit edebileceklerini ve öğretmenlerin kendilerine karşı gittikçe artan tepkisinden kurtulabileceklerini sanmaktadırlar.

TÖB-DER İstanbul şubesi yöneticilerinin suçları saymakla bitmez. Öğretmenleri sürü yerine koyan bugünkü yöneticilerin devrilmesi öğretmenlerin birliğini sağlamak, ekonomik ve demokratik haklar için mücadeleyi geliştirmek, yurdumuzun bağımsızlık ve demokrasiye kavuşması için bütün halkla omuz omuza mücadeleye atılmak için zorunludur. Bugünkü yönetime karşı açık mücadeleye girişmeyen ortayolcu her tutum sonuç olarak öğretmenlerin ve halkın menfaatlerine aykırıdır. Bugünkü yönetimi güçlendirir.

Ankara şubesinden sonra İstanbul şubesinin de revizyonistlerin yönetiminden kurtulması öğretmenlerin güçlü bir isteğidir. Revizyonistler gaspettikleri örgüt yönetiminden sökülüp atılmalıdır.

Eğitim fakültesinde dernek seçimi yapıldı

ANKARA Muhabirimiz Bildiriyor

Eğitim fakültesi öğrencilerinin mücadelelerini daha etkili bir şekilde sürdürebilmek için kurdukları derneğin seçimleri yapıldı.

Dernek seçimlerinden önce öğrenciler bir dizi toplantı yaptılar. Bu toplantılarda birçok genç görüşlerini açıkladı. Devrimci gençler toplantılarda yaptıkları konuşmalarda iki süper devleti ve özellikle Yeni Çarları teşhir ettiler. H. Kurtuluşu ve Kurtuluş taraftarları toplantılarda proleter devrimcilerin gençlik siyasetine saldırdılar. Devrimci gençler, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın, şebekesi olan herkesin okula girebilmesini savunmakla mümkün olacağını söylediler. Faşist işgallerin ancak böyle bir siyasetle kırılabileceğini ortaya koydular.

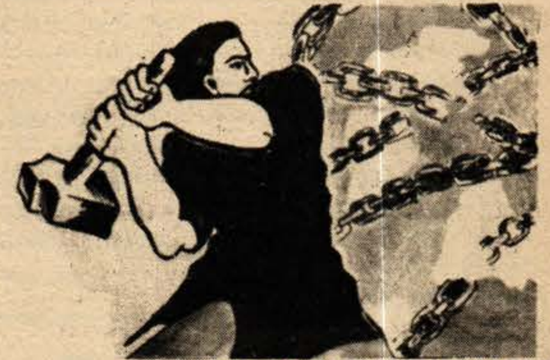
Devrimci gençler ayrıca gençlik içinde düşmanlığı körükleyen başıbozuk, maceracı ve hotzotçu görüşleri mahkum ettiler. Halk içindeki çelişkileri küfür ve saldırı yoluyla çözmek isteyenlerle her zaman mücadele edeceklerini söylediler. Gençliğin acil taleplerini ve gerçek menfaatlerini savunan devrimci gençler öğrenci kitlesinin desteğini kazandılar. Seçimlerden önce H. Kurtuluşu ve Kurtuluş gruplarını dostluk ve demokrasi ilkelerini savunmaları için zorlayan yurtsever öğrenciler, kitle önünde onların bu konuda söz vermelerini istediler. Onlar da dostluk ve demokrasiyi savunacaklarını açıkladılar.

Dernek seçimlerine 96 öğrenci katıldı. H. Kurtuluşu ve Kurtuluş grupları ayrı ayrı listeler çıkardılar. CHP'li gençlerle devrimci gençler ortak bir listeyle seçimlere katıldılar. H. Kurtuluşu 28, Kurtuluş 24 oy aldı. CHP'li ve devrimci gençlerin oluşturduğu liste ise 41 oy alarak seçimleri kazandı.

H.Kurtuluşu Komintern amblemini de kendine benzetti

KOMİNTERN AMBLEMI

H. KURTULUŞU'NUN AMBLEMİ

Aydınlık yayınları ve dergimiz, Komünist Enternasyonalin amblemini çeşitli olaylarla ilgili olarak yayınladı. Marksizm-Leninizmle ilgili her şeyi AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nde gördükten sonra keşfeden H. Kurtuluşu da hemen bu amblemi kendisine benzetti. Bilindiği üzere, Komintern amblemi, elindeki balyozla dünyanın zincirlerini parçalayan bir işçidir. Bu amblem, emperyalizmin ve kapitalizmin zincirlerini parçalayacak ve bütün dünyada sınıfsız toplumu gerçekleştirecek sınıfın, proletarya olduğunu dile getirmekte ve bütün ülkelerin proletaryasına tarihi görevini hatırlatmaktadır. Komintern amblemindeki insan, balyozu kavrayan güçlü kollarıyla, üzerindeki iş önlüğüyle, ayağındaki tulumuyla ve yüzündeki kararlı ifadesiyle işçi sınıfını temsil etmektedir. H. Kurtuluşu ise, Komintern amblemini yozlaştırırken kendi ideolojisini ve sınıf tutumunu dile getiriyor. İşçinin üzerindeki iş önlüğü çıkarılmış, yerine kırmızı bir bobstil gömleği giydirilmiştir. Tulumlu işçi gitmiş, onun yerini çıplak bacaklı bir insan almıştır. Nihayet işçinin yüzü değiştirilmiştir.

H. Kurtuluşu'nun Marksizm - Leninizme karşı tutumu, ister istemez çizdiği resme de yansıyor. O, Marksizmi yozlaştırdığı gibi, Komintern amblemini de yozlaştırıyor ve kendisine benzetiyor. H. Kurtuluşu, ideolojik yönden kof olan gövdesini hep kırmızı boyalarla, Marksist sembollerle, keskin slogan ve laflarla örtmek telaşı içindedir. Ama bunu yaparken de, işçi sınıfına yabancı olan karakterini ortaya koymadan edemiyor. H. Kurtuluşu kopya ettiği resimdeki işçi önlüğünü ve işçi tulumunu göremiyor bile. Çünkü dünyanın zincirlerini parçalayacak olan insan, onun kafasında bir işçi değil, sınıfından kopmuş başıboş bir insandır.

Burada bir kere daha görüldüğü gibi, hiç kimse AYDINLIK'tan kopya çekmekle Komünist olamıyor. Esas olan, Marksizmin özünü kavrayabilmek, proletaryanın sınıf tutumunu, proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü davasını, bütün ülkelerin işçilerinin enternasyonalist ruhunu benimsemektir. Bunların hiç biri, kopyacılıkla, göğüse gazoz kapağından "marksizm" madalyası takarak veya bol miktarda kırmızı boya kullanılarak kazanılacak nitelikler değildir.

•Amerikan uşağı MHP, AP ve CGP'ye
•Rus uşağı TİP'e

OY VERME HESAP

Bağımsızlığın halkın ve devrimin düşmanı: TİP

Seçimler yaklaştıkça, vatan satıcılarının ve halk düşmanlarının yalanları da gittikçe artıyor. AP, Amerikan emperyalistlerine uşaklık yaptığını gizlemek için Carter'in masasına yumruk atmış aslan pozunda ortaya çıkmaya çalışıyor: Türkeş ise yüzlerce gencin kanına bulanmış ellerini gizleyerek halk dostu geçinmeye çalışıyor. Gene AP yüzbinlerce genci öğrenim özgürlüğünden yoksun bıraktıktan sonra okumak isteyen öğrenci pozunda analarımıza mektup yazıyor. Türkeş ise, köylülerimizin toprak davasını oy avcılığının malzemesi yapmaya çalışıyor. Feyzioğlu yıllar yılı rüşvetçilerin vurguncuların iktidarına ortak olduktan sonra, rüşvet ve yolsuzluğun hesabını soracağım diye seçim meydanlarını inletiyor.

Yaygaracılardan biri de Rus uşağı TİP'tir. TİP geçen gün bir seçim bildirgesi yayınladı. Diyor ki, "Ben işçi sınıfının partisiyim". Bunu nasıl anlayacağız? Emekçilerin kurtuluş davasını mı savunuyorsun. işçi sınıfının parababalarına karşı mücadelesini mi yürütüyorsun, yoksa ülkenin bağımsızlığı için mücadele mi ediyorsun? Köylülerin toprak mücadelesi karşısındaki tavrın ne? TİP "Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm İçin İleri!" diye komut da veriyor Lafa değil de, biraz işe bakalım.

Bugünkü TİP'in 1965'lerin TİP'iyle en küçük bir ilgisi yoktur. Halkın bağımsızlık ve demokrasi taleplerine sahip çıkan o zamanki TİP'e emekçi halkımız sevgi besledi ve destekledi. Şimdiki TİP ise bir avuç bürokratın ve sendika ağasının partisidir. Bu yüzden emekçilerin zerre kadar sevgi ve desteğine sahip değildir. TİP'in bugün başında bulunan kodamanlar, 12 Mart faşizmine boyun eğdiler ve gene 12 Mart faşizminin halkın mücadelesini geriletmesi üzerine siyaset sahnesine çıkabilecek gücü buldular. Yoksa bunlar 12 Mart'tan önce tamamen halkın gözünden düşmüşler ve halk içine çıkamaz hale gelmişlerdi. TİP kodamanlarının işçi sınıfıyla en küçük bir ilgileri yoktur. Onlar işçi sınıfımızın ve halkın düşmanlarıdır. "İşçi sınıfı" sözünü ağızlarından düşürmemelerinin sebebi bu gerçeği gizlemek istemeleridir. Tıpkı Demirellerin, Türkeşlerin "halktan", "milletten" sözetmeleri gibi... TİP işçi sınıfının ve halkın düşmanıdır.

TİP, NATO'dan, CENTO'dan, Amerika'dan söz ediyor. Pekala ya Rusya! Türkiye'nin Rusya'nın yol geçen hanı olması konusunda TİP ne düşünüyor? Boğazlarımızdan geçen Rus savaş gemileri hakkında ne diyor? Enerji sistemimizin Rusya'ya bağlanması, doğmamış çocuklarımızın Rusya'ya borçlu yapılması, madenlerimizin Rusya tarafından yağmalanması. Rusya ile anlaşma imzalanması konularında bu sahte "sosyalistlerin" fikri ne? TİP kodamanları yurdumuzun Rus tanklarına yol yapılmasını savunuyorlar. Bol bol "barış"tan dem vuruyorlar, ama Türkiye'yi Rusya'nın savaş arabasına bağlamaya çalışıyorlar. İşte TİP'in ağzındaki "bağımsızlık" bundan ibaret. TİP de tıpkı diğer vatan satıcısı partiler gibi bağımsızlık sözünü sosyal-emperyalist efendilerine yaptığı hizmeti gizlemek için ağzına alıyor. Halkı kandırmaya çalışıyor. TİP bağımsızlığın düşmanıdır.

Hangi "sosyalizm"? Onların sosyalizmi Rusya'daki bütün halkı ezen sosyal-faşist diktatörlükten başkası değildir. TİP kodamanları halkımızın devrim isteğini kendi emperyalist uşağı emellerine alet etmek istiyorlar. Başkanları Behice Boran devrim düşmanı olduğunu, Marksizm düşmanı olduğunu sıkıyönetim mahkemesinin önünde ilan etti. 34 emekçinin katledildiği 1 Mayıs tertibinden bile komünizm düşmanlığı için yararlanmaya çalıştılar. Dünya proletaryasının ve halkların büyük öğretmeni ve önderi Mao Zedung'a sürekli küfretmektedirler. Bunların ruhuna devrim düşmanlığı sinmiştir. 12 Mart faşistleriyle komünizm düşmanlığında ortaklık etmekte ve onlarla yarışmaktadırlar. Onların "meclise çekmekten" sözettikleri bayrak kendi devrim düşmanı sarı bayraklarıdır. TİP devrimin azılı düşmanıdır.

Halkımız bağımsızlık ve demokrasiye iki süper devletin yurdumuz üzerindeki pençesini kırarak ulaşacaktır. İki süper devletin uşakları devrimin dostları değil hedefleridir. Sahte sosyalist Rus uşağı TİP halkımızı aldatamaz!

Demirel ilkokul önlüğünün içine sığmaz

Adalet Partisi gazetelere "Canım Anacığım" diye başlayan bir ilan vermiş. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği isteyen bir genç kisvesine bürünerek oy avcılığı yapmaya çalışıyor. Sanki yıllardır milletin anasını ağlatanlar bunlar değil. Sanki yüzlerce genci öldürenler AP ve ortakları değil. Şimdi kanlı kurt tırnaklarını kuzu postu altında gizleyerek halkı aldatmaya boşuna çalışıyorlar. Anaların yüreğine bu zalimler yerle bir olmadan su serpilemez.

AP, "Okumak yalnız istemekle mümkün değil" diyor. "Baskılar ve engellemeler" varmış. Kimin baskı ve engellemeleri? Yoksa, faşist baskı ve zulüm altında ezilen gençlik mi AP'nin okumasını engelliyor? Yavuz hırsız ev sahibini bastırmaya çalışıyor. Üniversite kapılarını komandolara tutturan, öğrenci kitlelerini komando ve polis kurşunuyla yıldırmaya çalışan AP ve ortakları değil mi? İlana bakarsan caniler gitmiş de yerine masum bir genç gelmiş. Çocuk mu aldatıyorsunuz? Yüzlerce kişilik yurtları bir avuç komandonun karargâhı haline getirmek için kanlı saldırılar düzenleyenler kimdir? Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği isteyen gençlerimize saldıran polis ve komandoların ipi kimin elinde? Yüzlerce oğlumuzun ve kızımızın kanına bulaşan eller simdi bizi kandırmak için mektup yazarken de titremiyor.

AP, "vatan, millet" kavramlarından sözediyor. Güzel Türkiye'mizi Amerikan emperyalistlerine peşkeş çekenler, kapılarımızı Rus emperyalistlerine açanlar şimdi de vatandan milletten sözediyorlar. Rus Çarlarına ellerini analarımız mı uzattı, gençlerimiz mi uzattı? Doğmamış çocuklarımızı Amerika ve Rusya'ya borçlu yaparken vatan ve millet hiç aklınızda yoktu!

AP kimi kime şikayet ediyor? Türkiye devrimcilerinin başı üzerinden Rus Çarlarıyla pazarlık yapan Çağlayangil, hangi partinin dışişleri bakanı?

AP, halka mektup yazmayı bıraksın da, Lockheed rüşvetini Amerika'dan kim aldı bunu açıklasın. Sunta yolsuzluğunun hesabını versin. AP milyonlarca işsizin, topraksızın ahından sahtekarlıkla kurtulamaz. Kan emicilerin, can alıcıların, şiş göbekli parababalarının ve zalim toprak ağalarının partisi ilkokul çocuğu kılığına girerek, kimseyi kandıramaz.

Halk nerde üçlü blok nerde ?

H. Yolu dergisi 13'üncü sayısında şunları yazıyor:

"CHP açık açık ilan ediyor, 'ülkemizde devrimin önlenmesinin tek yolu 141 ve 142'nin kaldırılması ve işkenceci katillerden hesap sorulmasıdır'.

"Örneğin, 141-142 ve Ceza Kanunundaki öteki anti-demokratik hükümlerin iptali. Bu kitlelerin acil talebi değil, CHP'nin reformcu vaadidir. Bugünkü Türkiye'de işçi ve çalışan halk kitleleri ya hâlâ anti-komünizmin etkisi altındadır ve bu konuda ilgisizdir, yahut da bu düzenin sınırları içinde örgütlenme özgürlüğünün bir hayal olduğunu bütün açıklığıyla görmektedir."

H. Kurtuluşu ise 53'üncü sayısında şunları yazmıştı:

"Ecevit'in 'iktidara geldiklerinde, komünist partisinin kurulmasına izin vereceklerini' söylemesi, bugün CHP yöneticilerinin genel olarak emperyalizme ve faşizme, özel olarak da Rus sosyal-emperyalizmine ve sosyal-faşizme karşı uzlaşıcı olduklarının sadece yeni bir göstergesidir."

Son derece basit bir meseleyi bu insanlar nasıl oluyor da karmakarışık hale getirebiliyorlar? 141 ve 142'nci maddelerin halkın örgütlenme ve düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırmak ve devrimi önlemek için getirilmiş maddeler olduğunu bilmemek veya gizlemek içih herhalde Üçlü Blok'un şeflerinden olmak gerekiyor. Neredeyse "devrimcilik" adına 141-142'nin daha da ağırlaştırılmasını, işkencecilerden hesap sormak yerine mükafatlandırılmalarını isteyecekler. Üçlü Blok'un şefleri bu yazdıklarını gidip özgürlük için mücadele eden, meydanlarda, "İşkencecilerden Hesap Sorulsun" diye haykıran halka anlatsınlar. Tekke şeflerinin halkla ve halkın talepleriyle hiç bir ilgileri yoktur.

SOR!

Kürt halkına karşı milli düşmanlık körükleyenler en büyük kötülüğü yapıyor

21 Mayıs tarihli Günaydın gazetesinde şu haber yer alıyordu:

"Erzurum'dan Elazığ'a geçen MHP Genel Başkanı Türkeş ile beraberindekiler Tunceli ve Pülümür bölgelerinden binlerce komando askerinin aldığı sıkı güvenlik tedbirleri içinde geçtiler.

"Kent sokaklarında kimseler görünmüyordu. MHP konvoyu 'ölü şehir' görüntüsü içindeki kentlerden tam teçhizatlı komando birlikleri - nin makinalı tüfeklerinin gölgesi altında geçti."

Günaydın gazetesinde yer alan bu haber, askeri bir harekâtı değil, Türkeş'in seçim gezisini anlatmaktadır. Kitlelerin gazabından korkan Türkeş, halkın içinden ancak silahların gölgesinde geçebilmektedir.

Türkeş seçim gezisi mi yapıyor, yoksa halkı tehdit gezisi mi? Onun kirli ayağını bastığı her doğu ilimizde halka terör estiriliyor. Doğu illerimizde, özellikle Tunceli ve Pülümür'de estirilen bu terör havası 1 Mayıs katliamından sonra yoğunlaştırılan milli zulüm ve milli düşmanlık kampanyasının bir devamıdır. 1 Mayıs katliamının tertipçileri, devrim düşmanlığıyla birlikte, Kürt halkı üzerindeki milli düşmanlık politikasına da hız vermişlerdir.

3'ncü Ordu Komutanı Ali Fethi Esener, geçmişteki katliamları hatırlatarak, Pülümür halkını "dedelerinizin kemikleri daha çürümedi, rahat durun" diye tehdit ediyor. Feyzioğlu 1 Mayıs katliamından sonra Bakanlar Kurulunda yaptığı konuşmada, "maocu grubun Türkiye'yi bölmek, Kürt hareketini başlatmak amacı güden bir görünüm içinde olduğunu" belirterek, tedbir istiyor. Türkeş ise, "Kürt bayraklarıyla 1 Mayıs törenine katılan grubun Türk milleti tarafından ergeç ezileceğinden" sözediyor. Bütün bunlara ilaveten Erzincan köylerinde ilan edilmemiş bir sıkıyönetim halen hüküm sürüyor. Özellikle 1 Mayıs'tan bu yana başta Günaydın gazetesi olmak üzere büyük basın Kürt bayrağıyla yakalananlar vs. gibi haberlere geniş yer ayırıyor. Bazıları ise milli düşmanlık körükleyen kampanyalar açıyorlar. Halk düşmanları - nın çabası Kürt halkı üzerinde baskıların yoğunlaştırılmasının ortamını yaratmaya yöneliyor.

Geçmişte de daima böyle olmuştur. Proleter devrimciler üzerinde estirilen her terör kampanyası, Kürt halkı üzerindeki milli zulüm kampanyasıyla beraber yürütülmüştür. Bu durum, devrimin kaderiyle Kürt milletinin kaderinin ortak olduğunu da gösteriyor. İki milliyetten halkımızın kurtuluşu Milli Demokratik Devrimle olacaktır.

Kürt halkına karşı milli kin ve milli düşmanlık körükleyenler iki süper devlete hizmet etmekten başka birşey yapmıyorlar. Türkeşlerin, Feyzioğluların siyaseti, iki milliyetten halkımızı birbirine düşman etmeyi ve emekçilerin birliğini parçalamayı amaçlıyor. Bunlar milli bağımsızlığımızın savunucusu olan emekçi halkı bölmeye çalışıyor ve yurdumuzu süper devletler karşısında da zayıf düşürüyorlar.

Kürt halkını, eski katliamların hatıralarıyla korkutmaya çalışanlar, "asarım, keserim" diye tehditler savuranlar, süper devletler karşısında ise tamamen teslimiyetçidir. Amerikan emperyalistlerine uşaklık edenler ve yurdumuzun kapılarını Rusya'ya açanlar bunlardır.

Bir de Kürt halkının dostu pozlarında ortada dolaşan ve milli inkarcılığı körükleyenler var. H. Birliği gibi bir takım dergiler sayfalarını Kürt halkına uygulanan zulmün tasvir ve propagandasıyla dolduruyorlar. Kürt halkından söz eden her satırlarında intikam duygularını körüklemeye çalışıyorlar. Halka bu zulmün kaynağı olan gerçek düşmanları gösterecek yerde acı anıları tazeliyorlar. İki milliyetten halkımızın birliğini baltalayan bu tutumun milli zulme karşı çıkmakla bir ilgisi yoktur. Bunlar yaptıklarıyla sonuç olarak Ali Fethi Esenerlerin milli düşmanlık körükleyen siyasetlerine hizmet ediyorlar. Milli zulüm ve milli intikamcılık politikaları halkımızı felakete sürükler.

İki milliyetten halkımızın kurtuluşu, iki süper devlete karşı omuz omuza mücadeleden geçiyor. Türk olsun, Kürt olsun emekçi halkın düşmanları ortaktır. Aynı fabrikada ter döken, kahır çeken Kürt ve Türk işçisinin birbirine düşmanlığı olamaz. İki milliyetten yoksul köylüler de zalim toprak ağaları ve tefeciler tarafından ezilip, sömürülmüyor mu? Amerika ve Rusya Türk olsun, Kürt olsun bütün emekçilerin yurdu olan Türkiye'nin tek ağası olmak için birbirleriyle dalaşmıyor mu? Her iki halkın kaderleri ortaktır. Öyleyse iki süper devlete karşı iki milliyetten halkımız sımsıkı birleşsin! Kürtler üzerindeki milli baskıya ve zorla eritme siyasetine son! Türkler ve Kürtler arasındaki her türlü eşitsizliğe ve ayrıcılığa son! Kürtler ana dillerini serbestçe kullanabilmelidir. Kürt halkının devrimci kültürü üzerindeki her türlü baskıya son!

Türkler, Kürtler bir olsun, Amerika Rusya Kahrolsun!

Toprak-İş ve MEM-DER'in seçimler konusundaki görüşleri

Şamil İlter: "...Demokrasinin gerçekleştirilmesi için Hilmi Fıratların, Fahri Tanmanların, Özbaşların, Kocaönerlerin, Kadıoğluların toprak üzerindeki hakimiyetlerini kırmaya çalışmak, her yurtsever kişi ve örgütün görevidir."

Şamil Perk: "...Kıyımların, sürgünlerin, komando baskısının son bulmasını, ailelerimizi parçalayanlardan, cebimizdeki gazeteye kadar el atanlardan kesin hesap sorulmasını istiyoruz. Faşist komandoların devlet dairelerinden temizlenmesini talep ediyoruz."

Toprak-İş Sendikası Genel Başkanı Şamil İlter ve Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk seçimler konusundaki görüşlerini açıklayan birer demeç vermişlerdir. Şamil İlter bağımsızlık, toprak ve özgürlük taleplerini dile getirdikten sonra şunları söylemiştir:

"CHP'ye oy verecek olanların birçoğunda sadece işkenceci katillerden hesap sorulmasıyla yetinme anlayışı vardır. Bizce bu anlayış yetersiz ve yanlıştır. Çünkü üç maddede özetlediğimiz istekler birbirini tamamlayan isteklerdir. Birini yerine getirebilmek, diğer ikisinin de aynı zamanda yerine getirilmesiyle sağlanabilir. Bütün faşistleri silip süpürebilmek için yurdunu süper devletlerin tahakkümünden kurtarmak zorundasın. Toprak ağalığını yıkmadan demokrasiyi gerçekleştiremezsin. Bulunduğumuz bölgenin kimi köylerinde faşistler, "Ülkücü Köylüler Dernekleri" şeklinde örgütlenmektedirler. Bu derneklerin esas dayanakları toprak ağalarıdır. Görünen odur ki, toprak ağaları bu yolla vurucu güçler yetiştirmeye karar vermişlerdir. Böyle bir gelişme bile bizim yukarıdaki istekleri savunmada ne denli haklı olduğumuzu göstermektedir. Demokrasinin gerçekleştirilmesi için Hilmi Fıratların Fahri Tanmanların, Özbaşların, Kocaönerlerin, Kadıoğluların toprak üzerindeki hakimiyetlerini kırmaya çalışmak, her yurtsever kişi ve örgütün görevidir.

"CHP'nin yeni programı, toprak reformunu hazine arazilerinin dağıtılmasıyla sınırlamaktadır. Yukarıda isimlerini saydığımız ağaların ve bunlar gibilerinin mülkiyetine dokunmadan CHP faşistlerin hakkından nasıl gelecek, demokrasiyi nasıl gerçekleştirecektir?"

Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk ise görüşlerini şöyle açıklamıştır:

"Yıllardır ezilen ve horlanan, özellikle MC döneminde en ağır ekonomik ve siyasi baskılara uğrayan yüzbinlerce memur olarak tüm sendikal ve siyasi haklarımızı alarak açlıktan ve kölelikten kurtulmak istiyoruz. Kıyımların, sürgünlerin, komando baskısının son bulmasını, ailelerimizi parçalayanlardan, cebimizdeki gazeteye kadar el atanlardan kesin hesap sorulmasını istiyoruz. Faşist komandoların devlet dairelerinden temizlenmesini talep ediyoruz. Öte yandan, mücadele içinde, bağımsız olmayan bir ülkede özgürlüklerin kökleşemeyeceğini de gördük. Artık gönlümüzde üzerinde tek bir yabancı üs ve asker bulunmayan, kendi kaderine sadece kendisi hükmeden, sürekli ona buna el açmak zorunda kalmayan tam anlamıyla bağımsız bir Türkiye yatıyor. Tarlalarımızdaki haşhaşa kadar burnunu sokan Amerika'nın gerçek yüzünü gördük. Şimdi de yaptığı sözde yardımların ardından kendisiyle işbirliği anlaşması imzalamamız için baskı yapan, liman kolaylıkları isteyen, boğazlardan geçirdiği savaş gemileriyle egemenliğimizi çiğneyen, Rusyanın ne mal olduğunu görüyoruz. Bu dünya ağalarına karşı kararlı bir tutum alınmasını, bizim gibi ezilen Üçüncü Dünya ülkeleri ile birliği temel alan onurlu bir politika izlenmesini istiyoruz."

İŞKENCECİLERDEN VE KATİ

İşkenceciler yargılanıyor

Ankara . Birinci Şube Müdürü İbrahim Kızıltan ve 10 polis Hacettepe Üniversitesi öğrencisi Muzaffer Çevik'e işkence yapmaktan Ankara 'da yargılanıyorlar İşkenciler Muzaffer Çevik'e, içinde Turhan Temuçin'in de bulunduğu bir gizli örgütün varlığını kabul ettirebilmek için 6 saat süreyle işkence yapmışlardı. İşkence sırasında Muzaffer Çevik'in belkemiğinin iki fırkası kırılmıştı. Bu durumu Numune Hastanesi'nde tesbit ettiren Muzaffer Çevik, Savcılığın oyalaması sonucu ancak günler sonra adli tıp tesbiti yaptırabilmişti.

İlk duruşmada duruşma hakimi Muzaffer Çevik'in işkence gördüğüne kendisi de o sırada gözaltında olduğu için tanık olan Turhan Temuçin'in tanıklığını kabul etmedi. Bununla yetinmeyip Numune Hastanesi'nin işkence yapıldığını tesbit eden raporunu ve bu hastanenin doktor ve hemşirelerinin tanıklığını da kabul etmeyeceğini söyledi.

16 Mayıs tarihli ikinci duruşmada ise, Muzaffer Çevik'in avukatı, işkencenin ağır cezalık bir suç olduğunu belirtti. Asliye Ceza Mahkemesinden görevsizlik kararı almasını istedi. Hakim bu talebi daha incelemeden gelecek duruşma ile ilgili sözler sarfetti.

Ankara Emniyeti'nde yapılan işkenceler artık ayyuka çıkmıştır. Şimdilik buradaki işkencecilerden bir kısmı yargılanmaktadır. Muzaffer Çevik'e işkence yapmaktan yargılananlar şunlardır: Birinci Şube müdürü İbrahim Kızıltan, komiser Bahri Baykal, polis memurları, Cavit Çelik, Ramazan Kaygın, Adnan Yılmazer, Hilmi Yılmaz, Ahmet Şahin, Durmuş Güneyli, Mehmet Ertan, Mehmet Beyazıt ve Turgut Ekiz.

Öte yandan İstanbul'da 5 işkenceci polis 2. Asliye Ceza Mahkemesinde yargılanmıştır. Duruşmada şikayetçi ve tanık Alp Hamuroğlu Birinci Şubede gördüğü işkenceleri şöyle anlatmıştır: "Geçen yıl 11 Mart günü sokaktan alınarak Emniyet'e götürüldüm. Ve 15 gün süreyle gözaltında tutuldum. Bu süre içinde birçok gün gözlerim bağlı olarak işkenceye uğratıldım. Bana zorla hazırladıkları bir ifadeyi imzalatmak için falaka ile işkence yaptılar, dayak attılar. İşkence yapanlar arasında Uğur Gür'ün de olduğunu dövüldüğüm sırada gözlerimi kapatan örtünün arasından gördüm. Bu arada yakınlarım benim gözaltına alındığımı ve işkence gördüğümü ileri sürerek Savcılığa dilekçe yazmış. Bu başvurunun üzerine Savcılığa sevkedildim, doktor muayenesine götürüldüm ve rapor aldım."

Duruşmada işkence gören devrimcilerin avukatları işkencenin ağır bir suç olduğunu ve davanın Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesini talep ettiler. Savcı da yapılan işkencelerin adli tıp raporuyla sabit olduğunu belirterek davanın Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesi isteğine katıldı. Mahkeme avukatların ve savcının bu isteğini kabul ederek dosyanın Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verdi. Bu davada yargılanan işkenceciler şunlardır: Fahrettin Benli, Uğur Gür, Mete Altan, Muhsin Bodur, Mehmet Aydın ve Celal Demirtaş.

Yine geçtiğimiz hafta Kasımpaşa Halk Birliği yöneticilerinden Nesim Ovadya'ya işkence yapan polislerin yargılanmalarına 6. Asliye Ceza Mahkemesinde başlanmıştır. Bu davada yargılanan polisler şunlardır: Uğur Gür, Mete Altan, Aydoğan Şimşek, Seyfi Demirtaş ve Muzaffer Uz.

İstanbul'da Musa Ağcık adlı bir devrimciye işkence yapan polisler ise, 9. Asliye Ceza Mahkemesinde yargılanmışlardır. Musa Ağcık 2 Ocak 1977 günü dergimizin çıkardığı "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" afişini asarken toplum polisleri tarafından yakalanmış ve polis arabasında uzun süre dövülmüştür. Musa Ağcık daha sonra Beyazıt Başkomiserliğine götürülmüş ve burada da dayağa maruz kalmıştır. Ağcık adli tıptan rapor almış ve işkenceci polislerden komiser Yalçın, Orhan Şen ve Mehmet Polat hakkında dava açmıştır. Polisler, "Polis devlet demektir. başa çıkamazsın" di- devlet demektir, başa çıkamazsın"diye Musa Ağcık'ı tehdit etmişler ve davadan vazgeçirmeye çalışmışlardır.

İstanbul'da yargılanan 5 işkenceci: Soldan itibaren; Uğur Gür, Mete Altan, Muhsin Bodur, Mehmet Aydın ve Celal Demirtaş.

İşkencecilerin yargılanmasıyla ilgili olarak bilgisine başvurduğumuz İstanbul Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) Başkanı İnci Ataberk şunları söylemiştir: "Derneğimiz halen 'İşkencecilerden Hesap Sorulsun' adlı bir kampanya yürütmektedir. Bu kampanya ve TUMAD-DER'in bugüne kadar yürüttüğü mücadele işkencecilerin yargılanmasında önemli bir rol oynamıştır. Bugün geldiğimiz bu noktayı olumlu bir gelişme olarak değerlendiriyoruz. Bütün işkenceci ve zalimlerin tek tek yakasına yapışılarak yargılanmasını istiyoruz. Halkımızın isteği budur. Hiçbir işkenceci hesap vermekten kurtulamayacaktır".

İnci Ataberk ayrıca İstanbul 9. Asliye Ceza Mahkemesinde 5 işkencecinin yargılandığı davaya tanık olarak gelen ve mahkeme kapısından polisler tarafından kaçırılarak Emniyette baskıya maruz kalan Celal Kaçmaz'ın sinir sisteminin yeniden bozulduğunu ve bu yüzden Bakırköy Akıl Hastanesi'ne yatırıldığını belirtmiştir. Celal Kaçmaz bundan ikibuçuk sene önce Aydınlık dergisine yapılan bir baskından sonra Emniyete götürülmüş, burada gördüğü işkencelerden sonra hastalanarak Bakırköy Akıl Hastanesi'ne kaldırılmıştı.

İşkence ocağı tamamen söndürülmelidir!

Hürriyet gazetesinde yayınlanan "Tadında kalırsa" başlıklı bir yazıda yurdun dört bir yanından yükselen "işkencelerden ve zalimlerden hesap sorulması" talebi hakkında şunlar yazılıdır: "Türkiye artık, yapanın yanında kâr kaldığı bir ülke görüntüsünden kurtulmalıdır. ... Ne var ki, 'hesap sorma'nın en önemli tarafı, 'kimden hesap sorulacağı' ve 'nereye kadar hesap sorulacağı' dır. Eğer hesap herkesten sorulursa... bu, topluma huzur getirmez" (Hürriyet, 17. 5. 1977)

Evet, gerçekten hesap sormanın en önemli tarafı, kimden ve nereye kadar hesap sorulacağıdır.

Yeryüzünün en aşağılık suçunu işlemiş olan işkencecilerin, elini kolunu sallaya sallaya ortalıkta dolaşmasından huzur duyanlar kimlerdir? Bunlar işkence ve zulmün baş sorumlusu olan 12 Mart'ın karanlık güçleridir. Türünler, Arslantürkler ve bugün hala devletin bağrında barınan diğer 12 Mart kalıntılarıdır.

Halkımız, bağrını sinsi sinsi kemiren bu mikropları defetmeden huzur içinde olamaz. Bütün işkencecilerden hesap sorulmadan ve işkence ocağı kurutulmadan, yeni işkenceleri önlemeye imkan yoktur. Bir vucuttaki ur tamamen kazınmadan alındığında yeniden nasıl ürüyorsa, işkence batağını kurutmadan da bu belayı önlemek mümkün değildir. Bazıları üç, beş tane polis memurunu hedef göstererek esas sorumluları saklamaya çalışıyorlar. Hayır, öncelikle emir veren elebaşılardan, işkence çarkının başında 'oturanlardan hesap sorulmalıdır. Halkımız ister milletvekili smokini giymiş, ister genel müdürlük, müsteşarlık gibi yerlere kapılanmış olsun; isterse üç yıldızlı olsun bütün işkencecilerden hesap soracaktır. İşkencecilerin ve onların suç ortaklarının ağzının tadını kaçırmadan, bu bela önlenemez.

HALK İKTİDARINDA İŞKENCE KESİNLİKLE YASAKTIR!

Halklar, kendilerine en ağır zulüm ve işkence uygulayanlara dahi işkence etmezler. Halkın önderi olan komünistler, işkencenin ve zulmün düşmanıdırlar. ... İşkence, yıkılmakta olan sınıfların tabiatından gelir. Başta işçi sınıfı olmak üzere halk ise, zulüm ve sömürünün kalktığı bir gelecek için mücadele ediyor.

(Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası, Savunma, s. 26-27)

Baskı ve zulüm gericilerin ve faşistlerin yöntemidir. Halk iktidarında işkence en ağır suçlardandır ve kesinlikle yasaktır.

(Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası, Savunma, s. 414)

MİT dağıtılmalıdır!

Son günlerde CHP yöneticilerinin sık sık MİT ve kontr-gerillayı "denetlemekten" sözettikleri görülmektedir. MİT ve kontr-gerillanın, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin hizmetinde olduğu bugün artık herkes tarafından bilinmektedir. Bu örgütler halkın mücadelesini bastırmak için karanlık köşelerinde gizli kapaklı her türlü tertibi tezgahlamışlar, yüzlerce devrimci ve yurtsevere en vahşi işkenceleri uygulamışlardır. MİT'in, Türkiye'nin milli bağımsızlığını korumakla ve milli güvenliğine hizmet etmekle hiç bir ilgisi yoktur. Tam tersine bu örgüt, bağımsızlık mücadelesi veren halkı ezmek amacıyla CIA uzmanlarının ve çeşitli yabancı ajanların denetimi altında çalışmaktadır. MİT, çeşitli faşist örgütlerle işbirliği halinde halka karşı karanlık tertipler peşindedir.

Bu melanet yuvaları dağıtılmalıdır. MİT'in halk düşmanı faaliyetini, giriştiği tertip ve cinayetleri ortaya koyan bütün raporlar halka açıklanmalıdır. MİT'i "denetleyerek" dizginleyeceklerini düşünenler, bu örgütün yeni tertiplere ve katliamlara girişmesinin sorumluluğuna ortak olacaklardır.

LERDEN HESAP SORALIM !

SESI

Mayıs 1977
50 KURUŞ

ÖZEL SAYI 8

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

Amerikan uşağı MHP, AP ve CGP'ye Rus uşağı TİP'e *OY VERME !*

HESAP SOR !

YURTSEVER MANİSA HALKI

Amerikancı AP, 12 Mart'ın azgın bir işkenceci başını karşımıza aday di ve çıkardı. Simdi sizden ov isteven Fa

doldurarak ne yapmak istiyor? İşken - cecilerden, katillerden, elini yoksul halkın kanına bulamış canilerden bu

zı polis ve jandarma zulmüyle su maya çalıştı. Manisa halkının yiğit evladı Ali Rıza Yerli'yi katleden bil -

İşkencecilere ve suç ortaklarına oy verilmez hesap sorulur

Dergimiz AP'nin Faik Türün'ü Manisa'dan milletvekili adayı göstermesi ile ilgili olarak bir özel sayı çıkartmıştır. Bu 8. özel sayımız Manisa halkını Faik Türün'den hesap sormaya çağırmaktadır. Özel sayımızı kısaltarak sunuyoruz:

Amerikancı AP, 12 Mart'ın azgın bir işkenceci başını :arşımıza aday diye çıkardı. Şimdi sizden oy isteyen Faik Türün'ün elleri, sizin oğullarınızın ve kızlarınızın kanla - ına bulanmıştır. İstanbul'un bu eski sıkıyönetim komutanı :revleri yasaklamış, fabrikaları esir kampına çevirmiş, ;ençleri kurşunlatmış ve iki yıl boyunca halka kan kustur - nuştur. İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın bu cellata hı ve hıncı vardır.

AP, hangi cesaretle böyle bir zalimi aday diye karşı - nıza çıkartıyor? Çünkü 12 Mart dönemi kapanmamıştır. :ünkü 12 Mart'ın işkenceci ve zalimleri hala işbaşındadır. şte İstanbul'da 1 Mayıs'ta onbinlerce işçinin üzerine kur - un yağdıran ve 34 yurtseveri katleden bunlardır. 1 Mayıs' ı gözü dönmüş canileri, şimdi sizden oy isteyen Faik Tü - ün'ün işkencehanelerinde eğitim görmüştür...

AP, Türün gibi cellatları meclise doldurarak ne yap - ıak istiyor? İşkencecilerden, katillerden, elini yoksul hal ın kanına bulamış canilerden bu memlekete ne hayır gelir?

Faik Türün gibilerinin halka getireceği sadece yeni işken - celerdir, eziyettir, evlat acısıdır. İşte MHP, AP ve CGP gibi partilerin halka vadettiği budur...

MANİSALILAR, ARKADAŞLAR,

Halka açlık, sefalet ve zulümden başka birşey getir - meyen MHP, AP ve CGP gibi Amerikan uşağı partilere oy verme, hesap sor! Yurdumuzu Rusya'ya satmak isteyen "sosyalizm" maskeli TİP'e oy verme, bundan da hesap sor! Elini kolunu sallaya sallaya aramızda dolaşan işken - cecilerden hesap soralım!

Faik Türün celladı 1975 seçimlerinde İstanbul halkından hakettiği cevabı almıştı. İstanbul halkı bu zalimi meydanlarında konuşturmadı, yüzüne tükürdü ve seçmedi. AP şimdi İstanbul halkının kovaladığı işkencecibaşı Faik Türün'ü Manisa halkının karşısına çıkarıyor. Faik Türün gibi za - limleri desteklemeni isteyerek şerefine leke sürmeye ça - lışanlara gereken cevabı ver!...

Seçimlerde halkın önüne milletve - kili adayı olarak çıkanlar arasında bazı işkencecilerin ve bunların suç or - taklarının yeraldıkları görülmektedi 12 Mart'ın zalim işkencecisi Faik Türün Manisa'dan AP kontenjan adayıdır. Yurtseverlere idam ve hapis cezaları veren Sıkıyönetim Mahkemesi Başkanı Ali Elverdi ise, Bursa'dan yine AP milletvekili adayıdır. CHP kontenjanından aday gösterilenler arasında ise Faik Türün'ün yardımcılarından Kemal Kayacan ve Bayram Aslan yer almaktadır. Kemal Kayacan 12 Mart sırasında halka zulmetmiş olan Faik Türün'ü "hizmetleri takdirle anılma - lıdır" diyerek övmüştür. Emekli general Bayram Aslan ise yine Faik Tü - rün'ün harekât subayıydı. Şimdi ise Gümüşhane'den CHP milletvekili adayıdır. AP ve CHP hangi yüzle bu iş - kencecileri ve suç ortaklarını millet - vekili olarak halkın önüne çıkarmak - tadır. Bu kişiler halkın önüne temsilci olmak için değil, hesap vermek i - çin çıkması gereken kişilerdir.

ZİNDANLAR BOŞALSIN ! GENEL AF

mir'de inci Şube ve emer karakolunda kence

ken hırsızlık iddiasıyla Buca Cezaevin- atıyorum. 14 yaşında bir kızım. 24 Ey 1976 günü polisler tarafından yakalan - Polisler beni Konak'taki Kantar kara ıa götürdüler. Ertesi gün beni Emni - Müdürlüğünde 2'nci Şubeye götürdüler. isere suçsuz olduğumu, hırsızlık yap- ığımı söyledim. Bunun üzerine beni eleri örtük bir odaya aldılar. O gün 9.00'dan 16.00'ya kadar falakaya ya- ırak dövüldüm. Ayağımın altına çivi dılar. Falakadan önce ise, tekme to - lövdüler. Beni dört polis dövdü. Bunla- ıaşında polislerin "baba" diye hitabet- ri orta yaşlı komiser vardı. Bu adam ca boylu, kır saçlı, şişmanca bir a - dı. Diğeri esmer, kısa boylu, zayıf bir ıti. Üçüncüsü ise siyah saçlı, beyaz , orta boylu 25-30 yaşlarındaydı. günün akşamı beni Kemer karakoluna rdüler. Beni orada bir ahıra aldılar ım 20'ye kadar falakaya çekildim. Be- krar Kantar karakoluna götürdüler. O- da copla parmaklarıma vurarak tır- ırımı kırdılar. Copla dövdüler. Bana, i denize sokup çıkarırız sabaha kadar" tehditte bulundular.

Polisler, pek çok olayda aradıkları suç bulmak için işkenceyle "suçu" itiraf meye çalışıyorlar.

İşkenceye Son!

İşkencecilerden Hesap Sorulsun!

TUMAD-DER'in CHP'ye yazdığı mektup

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği Genel Başkanı Armağan Anar CHP Genel Başkanına, parti yöneticilerine ve milletvekili adaylarına bir mektup göndererek, işkenceciler ve faşist katiller dışındaki tutuklu ve mahkumlar için GENEL AF çıkartılmasını istemiştir. Armağan Anar'ın mektubunu sunuyoruz:

1973 seçimlerinden bu yana halkımızın üzerindeki yasadışı uygulamalar, ağır baskılar ve işkenceler yoğunlaşmıştır.

Yurdumuzun bağımsızlığı ve demokrasi için mücadele edenlerin 141 ve 142. maddelerden, yani örgütlenme ve düşünce özgürlükleri ihlal edilerek tutuklanması ve ağır hapis cezalarına çarptırılması devam etmiştir.

Anayasanın hakim teminatı ve bağımsız hakim ilkelerine aykırı askeri mahkemelerce tutuklanan ve hüküm giyenlerle, Anayasaya aykırı DGM'lerin mahkum ettiği yüzlerce insan hem işkenceye uğratılmış, hem ağır hapis cezalarına mahkum edilmiştir. Bu kimseler hâlâ özgürlüklerine kavuşturulmamıştır.

Bütün bunların yanında topraksızlık işsizlik, yoksulluk, haksızlık, rüşvet, ve sömürü birçok insanı suça itmiştir.

Hapishaneleri doldurup taşıran sayıları 120 bini aşkın insanın GENEL AF'la özgürlüklerine kavuşturulması için Partinizin gerekli girişimleri yapmasını bütün tutuklu ve mahkumlar adına talep ediyoruz.

Ancak, Genel Af geçici bir tedbirdir. Halkımızın bağımsız bir ülkede özgürlük ve refah içinde yaşaması için iktidara geldiğiniz takdirde;

1. İnsan haklarını ihlal eden bütün yasalara ve uygulamalara son vereceğinizi, işkencecilerden ve katillerden hesap soracağınızı,
2. İki süper devletin yurdumuzun bağımsızlığına gözdiken emperyalist girişimlerine kararlılıkla karşı çıkacağınızı,
3. Köylülerimizi toprağa kavuşturacağınızı,

seçim bildirgenizde ilan etmenizi bekliyoruz.

Buca cezaevinde zulme karşı direndik

Cezaevlerinde de dışarıdaki gibi baskı ve sömürü, imtiyaz ve torpil geçerli İçerde her türlü uyuşturucu hap ve esrar satışı yapılarak mahkumlar yozlaştırılıyor. Yoksul mahkum ve tutuklulara her fırsatta angarya işler yaptırılıp hakaret ediliyor. Özellikle çocuk mahkumlar üzerindeki baskı ve işkence büyük. Her işi onlara yaptırıyor ve sık sık dayak atıyorlar. Hatta bir keresinde savcı Şevki Levent bizzat kendisi dövdü.

Buca Cezaevi'ndeki isyan mahkumların baskı ve işkenceye karşı tepkilerinden doğdu. Olay akşamı bir mahkumun gardiyanlar tarafından dövülmesi üzerine, mahkumlar bütün bölümlerden bağırarak bu olayı protesto ettiler. Çoğunluğun katılması ile demir kapılar kağıt gibi devrilmeye başladı. İçerde hiç kilitli kapı kalmayıncaya kadar kırıldı. Dışarıda savcı ve polisler korkudan titriyorlardı. İsyan örgütsüz ve bilinçsiz olduğundan sabaha karşı bastırıldı. Bu arada güvenlik kuvvetleri içeriye 150'den fazla gaz bombası attılar. Makinalı tüfeklerle taradılar. Bir jandarma assubayı bir mahkumu boynundan tabanca ile yaraladı. Açılan ateşle devrimci bir tutuklu bacağından yaralandı. Olaydan sonra isyana katıldığımız gerekçesiyle 9 kişi Manisa Cezaevi'ne sürgün edildik. Şimdi Buca Cezaevi Yönetim Kurulu kararı ile hücredeyiz. Biz bu baskı ve zulmün, faşist diktatörlüğün ve bu sömürü düzeninin yıkılmasıyla ortadan kalkacağına inanıyoruz.

Zindanlar Boşalsın!

Hücredeki yedi mahkum

KIRALIM REVİZYONİST ZİN

İstanbul Grundig'de revizyonist sendikacıların baskı mekanizması nasıl işliyor?

Ben beş ay Grundig fabrikasında çalıştıktan sonra, revizyonist sendikacılar tarafından işten attırılan bir devrimciyim. Maden-İş'in yöneticileri buradaki saltanatlarını baskı, tehdit ve işten atmalarla devam ettirmeye çalışıyorlar. Burada gördüklerimi ve yaşadıklarımı dergimiz aracılığıyla bütün halka duyurmak istiyorum.

Maden-İş'in başına çöreklenmiş revizyonistler işçiler hakkında polis gibi tahkikat yürütüyorlar

İşe girdiğim ilk günlerde şunu gördüm: Sendikacılar, yeni işçileri dolaşıyor, onlara 'nereden geldin, kim gönderdi, burada tanıdığın var mı?' gibi sorular soruyorlar ve işçilerin isimlerini, soyadlarını tahkik ettiriyorlar. Onlar, gazetelerde dergilerde gördükleri isimleri bile tespit edip, fabrikadaki işçilerin isimleriyle karşılaştırıyorlar.

Şüphelendikleri Herkesin Peşine Ajanlarını Takıyorlar

İşe girdikten sonra peşime ajanlar takarak beni izlemeye, kiminle konuşursam yanımda bitmeye başladılar. Birbirleriyle yakınlık kuran arkadaşlara ve bana da 'siz birbirinizi nereden tanıyorsunuz, eskiden de mi tanışıyordunuz?' gibi sorular sorarak, herkesin kimi, nereden tanıdığını keşfetmeye çalışıyorlar. Fabrikada, birkaç kişi grup olarak toplansa, hemen yanına adamlarını gönderip konuşulanları öğrenmeye çalışıyorlar.

Kendilerinden Olmayan Herkesten Şüpheleniyorlar

Özellikle yeni gelen işçilerin, diğerlerine fabrika hakkında, çalışma şartları ve ücretler hakkında bir şeyler sorması bile, onları korkutuyor. Bir yeni işçinin, 'Burada ücretler nasıl?' diye sormasıüzerine, hemen eski işçileri çağırıp, şöyle demişler: 'Aman arkadaşlar, bunlara bilgi vermeyin, belki patronun adamıdır, casus olarak aramıza sokulmuştur'. Onların esas korkuları işçilerin fabrikadaki genel durum hakkında konuşmaları, eleştirmeleriydi. Bunlar, İlerici Kadınlar Derneği'ne (İKD), İlerici Gençler Derneği'ne (İGD) üye olmayan ve onların yaptığı her şeyi desteklemeyen herkesten şüpheleniyorlar. Mesela, fabrikanın önünde bildiri dağıtmaya gelen gençlere zorbalık uygulanmasına karşı çıkan bir arkadaşa 'Sen de goşistsin öyleyse' dediler.

Bütün Gericilerin Ortak Karakteri: Halk Kitlelerinden Duyulan Korku, Devrimci Fikirlerden Duyulan Korku ve Halkı Bastırma Çabası

Bütün halk düşmanları, halkı devamlı kontrol altında tutmaya, en ufak kıpırdanışı bile ezmeye çalışıyorlar. İşte Maden-İş'in başındaki bir avuç revizyonist de kurduğu ajanlar şebekesiyle kendilerine muhalif her cümleyi, her kelimeyi yakalamaya çalışıyorlar. Mesela, bir konuda para toplanmasına karşı çıkmak, temsilcilerin bir konuda hatalı hareket ettiğini söylemek, sendikanın işlettiği kantindeki malların fiyatının dışarıdakinden daha ucuz olmadığını söylemek bile, onları çılgına çeviriyor. 'Sen bütün bunları işçilerin önünde nasıl söylersin?' diye bağırıp çağırıyorlar ve söyleyeni sendika odasına çekip, bir daha böyle yapmamasını tembih ediyorlar. Zaten sendika odası, artık bir tehdit ve sorgulama odası haline gelmiştir. Burada sorguyu baştemsilci Suat yapar. Konu mühimse kendi adamlarının bile duyup etkilenmemesi için, sorgulama gizli yapılır. Orada konuşulanların kimseye anlatılmaması da tembih edilir. Çünkü onlar için işçiler bir sürüdür. İşçiler, siyaset konuşmamalı, fabrikada olup biteni merak etmemelidir. Mesela devrimci dergileri okuyan işçileri işten atmaya bakarlar. Ama onlar gizlice sendika odasında okuyup telaşlanırlar ve "işçilerden de bu fikirleri savunan var mı acaba" diye aralarına adam salarlar. Vatan gazetesini okumaya sadece onların hakkı vardır. İşçilerden okuyan varsa, onu takip etmek lazım gelir. Bu konuda en çarpıcı örnek ise 1 Mayıs'tan birkaç gün önce oldu. Paydostan bir saat kadar önceydi. Ünite temsilcileri telaşla koşuşmaya başladılar. Sonra hepsi bantları dolaşıp tek tek işçilere, 'kapıda bildiri dağıtılıyor, kimse almayacak' dediler. Nedense bazı işçiler, meraklanarak 'Ne bildirisi ? ' diye sordular. Bunun üzerine işin aslı meydana çıktı: 'Maocular gelmiş! '

O gün ben, 'Niye bu bildirileri almayacağız?' diye sordum. Önce, 'İşte öyle icabediyor' dediler. Ben 'öyle şey olmaz' diye itiraz edince de durumu sendikaya haber verdiler. Bir temsilci yanıma geldi ve 'kapıdaki bildirilerden kimse almayacak' dedi. Ben yine nedenini, sordum. 'Orada işçilere küfrediliyor, DİSK'e küfrediliyor' dedi. 'Biz alır okuruz, küfrediliyorsa beğenmeyiz. Niye yasaklıyorsunuz?' diye üstelediim. Bu sefer 'Herkes senin gibi bilinçli değil. İşçiler okursa aldanır, birliğimiz bozulur. Kimse almayacak, o kadar' dedi. Kapıdan biraz ilerde duran bir görevli, herkese sağ taraftan gitmelerini emrediyordu. Sağ taraftan gittikten sonra, ünite temsilcileri ve temsilcilerden oluşan ve karşılıklı duran 10-15 kişilik bir kordon içinden geçmek zorundaydık. Bunlar, gazete satan gençlerin önünde durmuşlardı. Elleri belinde, işçilere, "sıkıysa alın" der gibi bakıyorlardı. Herkes bu kordondan geçip arabalara bindikten sonra dağıldılar.

İşçileri Sürü Yerine Koyuyorlar

İşçileri hiçe sayan tutumlarına bir örnek de, olağanüstü temsilci seçimleridir. İki yılda bir yapılan temsilci seçimleri bu yıl aniden yenilendi. Bunun nedeni işçilere anlatılmadı. Sadece birkaç gün önce 'aralarında anlaşamıyorlarmış' diye bir söylenti yayıldı. Bu arada, eski temsilciler baştemsilci aleyhine, baştemsilci ve adamları da onlar aleyhine çirkin dedikodular yaymaya başladılar. İki taraf da bunu, güvendikleri adamlarına söylüyorlar, diğer işçiler de onlardan duyuyor. Aslında onlar, koltuk kavgası yapıyordu. Baştemsilci Suat ve adamları karşı taraf için 'anti-sosyalist' dediler. Karşı taraf da baştemsilci Suat için, 'Onun ne mal olduğunu işçiler yakında anlar' diyordu. Bundan, biz işçilerin anladığımız şuydu: İki taraf da işçilere karşı birçok oyun oynamışlardı.

Önce ünite temsilcileri seçilecekti. Onlar, kendi aralarında baştemsilci ve temsilcileri seçecekler di. Çoğu işçiler, adayları tanımıyorlardı. Yanımıza gelen baştemsilci Suat'ın adamları, '12 kişiye oy vereceksiniz' diye bize bir liste dağıttılar. Bunlara oy verilmesi için herkesi tekrar tekrar dolaştılar. Listenin yarısını kimse tanımıyordu. Sendika ne adayları tanıtmak ne de görüşlerini açıklamak gereğini duyuyordu. 'Canım bizim adaylarımız işte, ver bunlara oyunu' diyorlardı. Sonunda seçimler yapıldı. Bir çok arkadaş el yazılarımızın kontrol edileceğini bilerek oy kullandık. Oy kullandıktan sonra tekrar herkesi dolaşıp '12 kişiye verdin mi, kime verdin?' diye sordular. Böylece baştemsilci Suat takımını kurdu.

Maden-İş'in Başına Çöreklenen Revizyonist Ağalar İşçilerin Meseleleriyle İlgilenmiyorlar. Onlara Göre Kurtuluş, Rusya'nın Gelip Bizi Kurtarmasındadır

Çeşitli kereler, işyerindeki bazı meselelerden şikayet ettiğimizde, bize şöyle diyorlardı: 'Ne yapalım, bu düzen böyle. Düzen değişmeden bunlar da değişmez.' Aslında hiç

İSTANBUL

Plasmak İşçileri

Ben üçbuçuk seneden beri Cevizli semtinde bulunan Plasmak fabrikasında çalışan bir işçiyim. Bundan iki sene evvel bağımsız Metal-İş Sendikasına üyeydik. Aradan bir sene geçtikten sonra kışın ortasında 15 arkadaşımız işten atıldı. Bu sendika müdahale etmedi. Bu olay üzerine biz de toplanarak devrimci olarak duyduğumuz DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasına geçmeye karar verdik. Mevcudumuz 40 kişidir. Eski sendikanın yaptığı toplu iş sözleşmesi 1 Ocak 1977'de bitti. Bu sendika toplu sözleşme günü geldiği halde eskisini feshetmedi. Bu patronun işine geldi.

Biz birgün toplanarak Maden-İş Dördüncü Bölgeye gittik. "Bizim halimiz ne olacak" diye sorduğumuzda, "40 kişiyle uğraşmayız" cevabını aldık. Ayrıca eski sendika toplu iş sözleşmesini feshetmiyor diye bahane uydurdular. Biz de bu sendikanın nasıl bir sendika olduğunu anladık. Bu sendikanın ve DİSK'in yönetimindeki revizyonistler işçi sınıfının önüne dikilmiş büyük engeldir. Bunlar ülkemizde Yeni Çarların yayılmasına önderlik ediyorlar. Biz bundan sonra da DİSK'teki bu yöneticilere karşı mücadelemizi vereceğiz.

Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin!

Bir İşçi

CİRİ SENDİKALAR İŞÇİNİN!

bir şey yapmamak için bu sözleri bahane olarak ileri sürüyorlardı. Mesela bütün fabrika kurşun zehiriyle doludur. Fabrikaya girenler, bir ay sonra sararıp solmaya başlar. Buna rağmen işçilere yoğurt verilmiyor. Yine, benim çalıştığım beş ay içinde, işçilerden istenen üretim üç kere arttırıldı. Buna da sendikacılar hiç ses çıkarmadılar.

Sendikacılar yurdunun bağımsızlığını savunan işçilerin peşine adam takıp tehditler yağdırmayı ve adamlarına onunla konuşulmamasını öğütlemeyi biliyorlar. Onlar, işçilerin kendilerini desteklemediğini gördükçe, deliye dönüyor, işçilere düşman oluyorlar.

Sendikanın, Rus taraftarı gerici fikirlerini işçilere yaymak için yaptığı bir toplantıya katılanların sayısının az olması üzerine bir temsilci şöyle demişti: 'Bizim görevlilerimiz kimlerin gelmediğini tek tek tespit ediyor. Elbet onların da bir gün bize işleri düşer. Biz de o zaman onların işine bakmayız. Her şey karşılıklıdır.' Gerçekten de onlar, kendi adamlarının işlerini yaptıkları halde, işçilerin büyük çoğunluğunun sorularını bile cevaplamak gereğini duymuyor ve 'Sonra bakarız' diyorlardı.

İşçiye Zorbalık Rusya'ya Alkış

Onlar, nasıl Rus uşağı olduklarını da birçok kere gösterdiler. DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümü için davetiyeleri gizlice kendilerinden olduğunu düşündükleri işçilere verdiler. Sonra da işçilere, gecede 'Yaşasın Rusya' diye bağırıldığını anlattılar. Daha sonra ise sendikacılar bunu inkar etmeye başladılar.

Baştemsilci Suat ise, utanmadan, bütün işçilere böyle bağırtılacağını, fakat henüz bunun zamanının gelmediğini söylüyor. Aynı günlerde, Sovyet, Bulgar ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin revizyonist sendikacılarını fabrikaya getirdiler. Heyet gelmeden önce o zamanki temsilci 'Arkadaşlar, heyet geldiği zaman hepimiz alkışlayacağız' dedi. Buna hepimiz kızdık. Onları kimse alkışlamadı. Yemekhanede onların 'bizde işçiler şöyle mutlu, böyle rahat' diye attıkları palavraları bütün işçilere dinlettiler. Bundan sonra yaptıkları seminerlerde de hep revizyonist ülkeleri methettiler. Son olarak da beni, Rusya'nın bütün dünyanın başına bela kesilen bir emperyalist devlet olduğunu söylemem üzerine, zorla işten attırdılar.

Bana Yaptıkları, Onların Nasıl Devrimci Düşmanı Olduklarını Gösteriyor

Devrimci olduğumu anladıktan sonra bana karşı takındıkları tavır şöyle oldu. Önce izlemeye başladılar. Arkadaşlarla kaynaştığımı ve onlar tarafından sevildiğimi görünce, İlerici Kadınlar Derneği üyesi bir muhbir vasıtasıyla, 'Patron adamı. Devrimci gibi gözüküyor, içimize girmeye çalışıyor' diye söylenti yaymaya çalıştılar. Fakat işçi arkadaşlar buna karşı çıkınca, vazgeçtiler. Daha sonra baştemsilci Suat, 'Devrimcidir' diyemediği için 'Adidir, onunla konuşmayın' diye işçilere baskıya girişti. Daha sonra buna da kimseyi inandıramayınca "maoculuk" çıktı. Herkese, "maocudur, konuşmayın" demeye başladılar. Bu arkadaşların benimle konuşmasını engelleyemeyince, son kozlarını oynamaya karar verdiler.

Baştemsilci Suat, beni aşağıya, yani sorgu odasına çağırdı. Fikirlerimi başkalarına da açarsam, kötü olacağını söyledi. Kimseyi fikirlerinden dolayı tehdit edemeyeceğini söylediğim zaman ise, 'Evet, tehdit ediyorum. Çünkü bizim sadece senin fikirlerine tahammülümüz yok.' dedi.

Bu olay üzerine tehdit edildiğimi bütün arkadaşlara söyledim. Başıma bir şey gelirse arkadaşların kimi sorumlu tutacaklarını bilmelerini istedim. Aynı günlerde ünite temsilcilerinden biri arkadaşlara 'Adresini biliyor musunuz' diye sorarak beni yıldırmaya çalıştı.

1 Mayıs'tan Sonra

1 Mayıs'tan sonra ise sendikacılar şu tertibi hazırladılar: 1 Mayıs'ta fabrikadaki işçi arkadaşlarımla birlikte yürüdük. Sendikacılar, benim HALKIN SESİ'nin fikirlerini savunduğumu ve 1 Mayıs'a katılma meselesini nasıl ele aldığımı bildikleri halde, 1 Mayıs'tan sonra hakkımda dedikodu yaymaya başladılar. Temsilcilerden biri yanıma gelerek konuştu. Ben olayı faşistlerin tertiplediğini, revizyonistlerin ve dışardan katılanların da bu tertibe zemin hazırladıklarını söyledim. Fakat o, ısrarla meseleyi çarpıtarak olayı "maocuların" yaptığını iddia etti. Bu olaydan sonra tekrar sorgu odasına çağırdılar. Ben de oraya bir daha gitmeyeceğimi, söyleyeceklerimi bütün arkadaşların önünde söylemelerini istedim.

Ertesi gün, kapıda biriken bir avuç taraftarlarıyla beni içeri sokmayacaklarını söyleyerek barikat kurdular. Bir temsilci öne çıkarak 'Arkadaşlar burada seni istemiyor' dedi. Ben de arkadaşların değil, revizyonist sendikacıların istemediğini söyledim ve arkadaşların fikrinin alınması için, yemekhanede toplantı yapılarak durumun herkese anlatılmasını istedim. Buna yanaşmadılar. Çünkü arkadaşların kendilerinin aksine karar vereceğini biliyorlardı.

Aramızda Birleşelim ve Tek Bir İşçi Bile Attırmayalım

Grundig'deki ve diğer fabrikalardaki arkadaşlara son olarak şunu söylemek istiyorum: Maden-İş'in gerici yöneticileri, gittikçe daha fazla işçi düşmanı oluyorlar. Çünkü işçiler devrimci fikirleri öğreniyor ve gerçeği görmeye başlıyor. Bu yüzden, onların elinde tek bir silah kalmıştır: Zorbalık. Ve bundan sonra da artık bu yolla bütün devrimcileri temizleyeceklerini açıkça ilan ediyorlar. İşçi arkadaşlar aralarında birleşmeli ve tek bir işçi bile attırmamalıdırlar.

Revizyonistlere gelince, onlar adım attıkça bataklığa daha fazla gömülüyorlar. Benim atılmamla onlar devrimci fikirlerin korkulu rüyasını görmekten kurtulduklarını sanıyorlarsa, yanılıyorlar. İşçi arkadaşlar bunlardan muhakkak hesap soracaktır ve sormaya başlamıştır bile.

İZMİR

Besin-İş Kongresi

24 Nisan günü Bayraklı düğün salonunda Besin İş Sendikası İzmir Şubesinin kongresi yapıldı. Toplantı sendika ağalarıyla işçilerin mücadelesi şeklinde geçti.

Billur Tuz'dan atılan bir işçi işten atıldığını ve sendikacıların ilgilenmediğini, Besin-İş İzmir Şube Başkanı Ömer Akın'ın patronla işbirliği yaptığını söyledi. Toplantıyı yöneten DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca, "Sen delege değilsin, sözünü burada kes" diye işçiyi susturdu. Bütün işçiler Ömer Akın'ın patronla ziyafete gittiğini görmüşlerdir. Patron işçilerin toplu sözleşmeyle kazandığı sosyal hakları (kömür, elbise vs.) vermediği halde Ömer Akın işçilerin hakkını aramamaktadır. İşçiler Ömer Akın'ın Billur Tuz sözleşmesinden dükkan sahibi olduğunu, Turyağ sözleşmesiyle dükkanın içini dolduracağını söylemektedirler. Ömer Akın 3 yurtsever işçiyi patrona, "bunlar sana küfretti" diye ihbar etmiş, patron da bu işçileri 17'nci maddeden atmaya kalkmıştır.

Daha sonra söz alan Kayseri Besin-İş Şube Başkanı sendika ağalarının yalnız Türk-İş'te değil DİSK'te de olduğunu söyledi. Mehmet Karaca bu eleştiriler karşısında konuşmacıyı bölücülükle suçlayarak konuşmasını kesmesi için baskı yapmıştır. Bundan sonra Bursa Besin-İş adına söz alan birisi "Sen nasıl Türk-İş'le DİSK'i bir tutarsın" diye cevap verdi. Kayseri Besin-İş temsilcisi arkadaş DİSK'de sendika ağaları bulunduğunu ispat edeceğini, söz istediğini belirttiğinde, "sen sus, senin sıran geçti" diye susturmaya çalıştılar. Delege işçiler sendika yöneticilerinin tutumunu açıklamak için söz istediklerinde, maskelerinin düşeceğinden korkan yöneticiler, yurtsever işçilere söz vermek istemediler. Ancak işçilerin kararlı tutumları ve protestoları karşısında söz vermek zorunda kaldılar.

İşçiler, Billur Tuz işçilerinin patrona satıldığını vurgulayınca, revizyonistlerin ve patronun adamı olan biri işçilerin daha fazla açıklama yapmasını önlemek için, "Billur Tuzlu işçiler yenidir, sendikal mücadeleyi bilmezler" diye onları karalamaya çalıştı. Ancak salonda büyük bir protesto yükselince fazla konuşamadı. M. Karaca oylama sırasında delege işçilerin dışındaki üye işçilerin salonu terketmesini, aksi takdirde başka türlü attıracağını söyledi. Bunun üzerine bir grup işçi salondan çıkarken bir arkadaş, "Siz kimi kimin yerinden kovuyorsunuz, bir kişi binlerce işçiyi kovamaz ama istersek biz sizi burdan kovarız. Kimse çıkmasın" deyince Karaca, "Sakin olun, kızmayın" diye işçileri yatıştırmaya çalıştı.

Daha sonra bir delege arkadaşın tepeden atanan temsilcileri ve bu atama yöntemini eleştirerek Ömer Akın'dan temsilcilerin ve seçim sisteminin değiştirilmesini istemesi üzerine, Ömer Akın."160 kişi de istifa etse, onları değiştirmem, benim için önemli olan temsilcilerin siyasi görüşleridir" diye cevap verdi. Bunun üzerine merkezden gelen Demiray Tuncay işçilerin önünde hesap istemek yerine Ömer Akın'a savunma hazırla diyerek olayı örtbas etmeye çalıştı.

Kıralım Revizyonist Zinciri, Sendikalar İşçinin!

Billur Tuz'dan Devrimci Bir İşçi

1 MAYIS'la İLGİLİ BAZI

1 Mayıs kanlı tertibiyle ilgili hiç bir gerçek örtbas edilemeyecektir. Daha önce, tertibin sorumluları konusundaki tesbitlerimizi açıklamıştık. Bu yazımızda somut olaylarla ilgili bazı kesin tespitlerimizi açıklıyoruz. Yine, halen tartışmalı olan bazı olayları halkımızın bilgisine sunuyoruz.

OLAYLARIN BAŞLANGICI:

Saat 19.00 sularında, K. Türkler konuşmasının sonlarına yaklaşmış - tı. Bu sarada alana Tarlabaşı yolundan Kurtuluş - TEP - Emeğin Birliği grupları girdiler. Bu grupların 500-700 metre gerisinde Üçlü Blok yer alıyordu. Kurtuluş grubunun alana girmesiyle birlikte, Tarlabaşı kavşa - ğında bulunan 60-80 kadar DİSK görevlisi bütün kavşağı kapattılar. Bu sırada Üçlü Blok aradaki 500 metreyi kapatmak ve alana girmek için sü - ratle barikata doğru ilerliyordu. Alanda saygı duruşunun bittiği sırada Üçlü grup ile DİSK barikatı karşı karşıya idi. Burada uzun sürmeyen bir sürtüşme oldu. O anda bir provokatör tarafından üç el silah atıldı. Atılan bu üç el silah tertibin başlangıcı oldu. Bu sırada kavşakta bulunan bir okuyucumuz olay anını şöyle anlatmaktadır: "Üç el silah sesi kavşakta, Üç lü Blokun içinden, Malta dolmuş durağı yönünden geldi". Bu tesbit olayın başka tanıkları tarafından da doğrulanmıştır ve kesindir. İlk silah sesle - rinden 2-3 saniye sonra, hem Tarlabaşı yoluna yayılmış olan Üçlü Blok içinden hem de DİSK barikatı içinden yoğun ateş başlamıştır. (Planda -1) Hemen arkasından her iki grupta da dağılma ve geri çekilme olmuştur. DİSK görevlileri alana doğru, Üçlü grup ise Tepebaşı yönüne doğru kaç - maya başlamışlardır. Alana doğru kaçan DİSK görevlilerini gören ve Tarlabaşı kavşağından silah sesleri duyan kitle, Sular İdaresi önünden İs - tiklal caddesi yönüne doğru, alanın Cumhuriyet caddesi tarafında bulunan kitle ise kürsü civarına doğru kaçmaya başlamıştır. (Resim: 1-2)

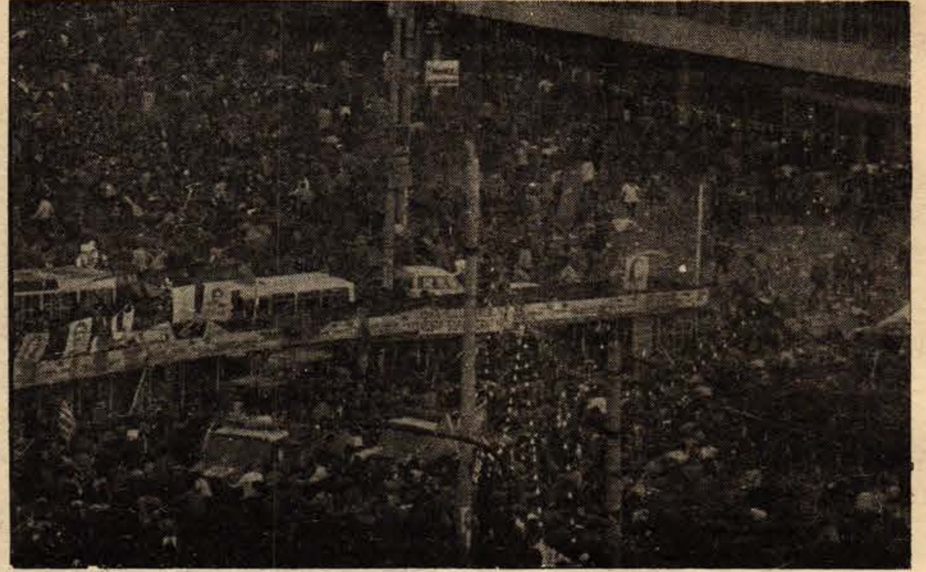
Tarlabaşından ilk silah seslerinin gelmesinden çok kısa bir süre son - ra ikinci yoğun ateş Kazancı Yokuşu başı ile İnterkontinental Oteli altın - daki Osmanlı Bankası önünden başlamıştır (Planda 2) Bu yaylım ateşler üzerine çevrede bulunan halk, otele ve yeşil alana doğru kaçmıştır (Re - sim:3) Buradaki ateşin yönü. anıt. orta durak ve Tarlabaşı girişi civarıdır.

1 Tarlabaşı'nda açılan ilk ateş üzerine, Sular İdaresi civarındaki halk İstiklal Caddesi yönüne kaçarken. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

2 Tarlabaşı'ndan gelen ilk silah sesleri üzerine Cumhuriyet Caddesi civarındaki kitle kürsü yönüne çekilirken. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

3 Osmanlı Bankası ile Kazancı Yokuşu girişi ara - sında kalan bölgeden başlayan yaylım ateş üze - rine halk otel ve yeşil alan tarafına kaçıyor. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

Otele doğru yönelen kitle bu sefer, otelin giriş katına girmiş bulunan toplum polislerinin yaylım ateşiyle karşılaşmıştır. Bu olay üzerine halk kürsü ve Gümüşsuyu yönüne doğru çekilmiştir. (Resim:4)

4 Otelin giriş katından toplum polisleri tarafından açılan ateş sonunda, topluluk Gümüşsuyu ve kürsü civarına yöneliyor. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

Tarlabaşı'nda ilk silahın atılması ile bütün alanı silah seslerinin kap - laması arasında çok kısa bir zaman vardır. Silah sesleri bir anda bütün alanı kaplamıştır Alanda yoğun yaylım ateşin bulunduğu yerler şunlardır: Tarlabaşı kavşağı, Otel ve Kazancı önü, Otelin giriş katı, Anıt ve orta durak çevresi, PTT önü. (Planda 1-2-3-4-5)

Taksim PTT'si önündeki ateş, otelin civarından silah sesleri başlar başlamaz olmuştur. Buradan atılan silahların hedefi, PTT'nin karşısında bulunan Kristal Büfe ve çevresidir. Anıt çevresinde ateşlenen silahların hedefi ise, Tarlabaşı girişi, Sular İdaresi üstüdür. Planda ateşlerin yo - ğunlaştığı bölgeler taramalı olarak belirtilmiştir.

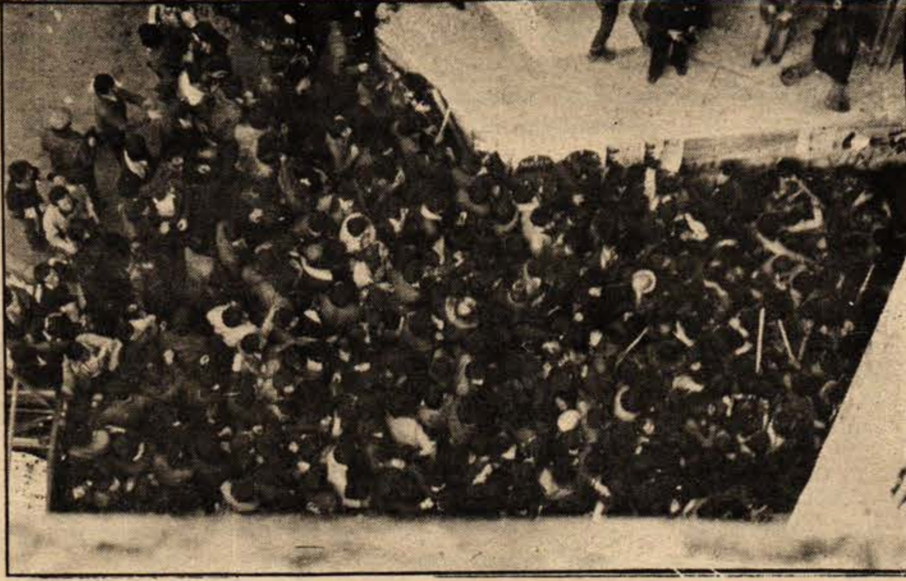
Silah seslerinin bütün alanı kapladığı anda, alanın görünümü şöyledir: Tarlabaşı, Cumhuriyet caddesi, girişleri boşalmıştır. Alanda bulunan yol lar, kürsü önündeki yol hariç, boşalmıştır. Halk Kürsü civarında, yeşil alanda, orta durak ve anıt çevresinde, Kazancı Yokuşu başında toplanmış durumdadır.

Bu sırada alana panzerler girmeye başladılar. Panzerler paniği artır mak amacıyla siren çalıyor, su sıkıyor, ses bombaları atıyorlardı. Yay - lım ateş sesleri bu sırada halen devam etmektedir. Panzerler anıt çev - resinde bir süre dolaştıktan sonra iki tanesi anıt ile orta durak arasında bulunan halkın üzerine doğru ilerlemeye başlamıştır. Yine aynı anda Sıra selviler'den otele doğru bir panzer su sıkarak ilerlemeye başlamıştır. 108. sayımızda resimlerle açıkladığımız gibi panzerler anıt ile orta durak arasındaki ve Kazancı Yokuşu'yla Sıraselviler arasında kalan kitleyi Ka - zancı Yokuşu'na doğru sürmüştür.

KAZANCI YOKUŞU KATLİAMI

Orta durak civarından ve Sıraselviler'e kadar uzanan yol kenarından üzerine su ve boya püskürtülerek sürülen halk Kazancı yokuşunda sıkış - mıştır. (Resim 5)

GERÇEKLER

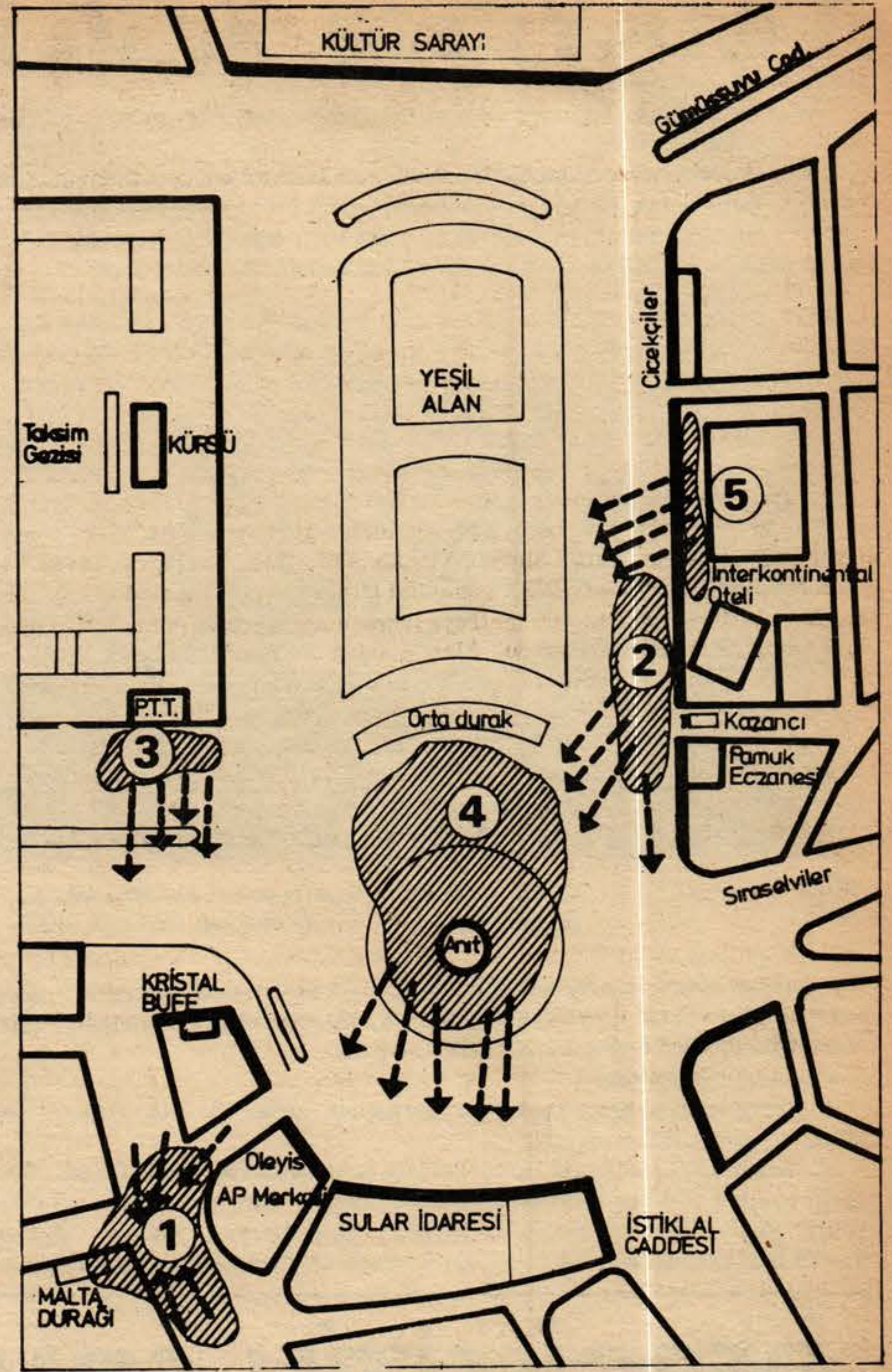

5 Panzerler tarafından Kazancı yokuşuna sürülen kitle sıkışıyor. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

Panzerlerden biri İnterkontinental Oteli'nin önünü tutmuştur. Bu yüzden otel önünden kaçış mümkün değildir. İkinci panzer Pamuk Eczanesi önündedir ve sürekli su sıkmaktadır. Bu yüzden Sıraselviler yönüne kitlenin kaçması mümkün olamamaktadır. Üçüncü panzer Kazancı yokuşunun başında burnu yokuşa çevrili durumdadır. Bu yüzden orta durak civarına da kaçış mümkün değildir. Kısacası kitlenin gideceği tek yer Kazancı yokuşudur. Ve kitle oraya yönelmiştir. O sırada yokuşta bulunan 3 okuyucumuz durumu şöyle anlatıyorlar: "Yokuşun tam ortasında mavi Fiat marka bir kamyonet duruyordu. (Bu kamyonet Teknik-İş tarafındın pankartların taşınması için kiralanmıştır). Bu kamyonet olaylar başlamadan önce Kazancı yokuşunun başında cadde üzerinde bulunuyordu. Kamyonetin etrafı mitinge yeni gelen gruplar (Kurtuluş, TEP, Emeğin Birliği) tarafından doldurulunca şoförü arabayı hareket ettirerek geri geri Kazancı yokuşuna girmiş ve yokuştaki çiçekçinin önüne park etmişti. Olay başladıktan sonra yokuşa sürülen bizler, bu kamyonetin her iki tarafına sıkışmıştık. Kamyonetin arka tarafında, kamyonetle her iki taraftaki duvarlar arasında, gazoz şişesi taşımakta kullanılan tekerlekli el arabaları bulunuyordu. Bu el arabaları aşağıya inmemizi engelliyordu. Kamyonetin alt taraflarında bazıları 'alana dönün, alana dönün' diyerek ellerindeki silahları havaya sıkıyorlardı. Bu sırada otelden ateş açıldığını zannediyoruz. Ölümler bu şekilde oldu." Olayın başka bir tanığı ise Kazancı katliamını şöyle anlatmaktadır: "Yokuş insan selinden sıkışmıştı. Bazıları kamyonetin ön camına tırmanarak kendini yokuşun aşağısına atmaya çalışıyordu. Bu sırada yukarıdaki panzerler sürekli ateş ediyorlardı. Kamyonetin camlarına tırmanmaya çalışan insanların birer birer yere düştüklerini görüyordum. Sağ tarafta geniş camlı bir yer vardı, içi polis doluydu. Yoğun ateşlerden sonra kamyonetin iki yanı öldürülenlerle doldu."

6 Katliamdan sonra Kazancı Yokuşu'nun üstten görüşünü. (Aynı anda çekilen, kamyonetin iki tarafını gösteren iki resim birleştirilmiştir.) (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

OKLAR: Silahların atış istikametini göstermektedir.

TARAMALI YERLER: Yoğun ateş bölgeleri

Olayı Pamuk Eczanesi'nin bulunduğu binanın üst katlarından izlediğini belirten bir okuyucumuz ise, Kazancı yokuşunda sıkışan kalabalığın yokuştan aşağı bir türlü ilerleyemediğini anlatıyor. Okuyucumuz şöyle diyor: "Sanki kalabalığın önünde camdan bir engel vardı ve onu bir türlü geçemiyorlardı. Fakat ben engeli göremiyordum."

Kazancı Yokuşu katliamın merkezidir. 20'nin üstünde insan burada öldürülmüştür. Ölüme yol açan silahların nereden atıldığı konusunda değişik iddialar bulunmaktadır. Bazı tanıklar yokuşun alt tarafından ateş edildiğini söylemektedirler. Bazı tanıklar ise yokuşun alan tarafından panzerlerden ateş edildiğini belirtmektedirler. Otelden ateş edildiğini de söyleyenler bulunmaktadır.

Şurası açıktır ki Kazancı katliamı birkaç elden açılan ateşle gerçekleştirilmiştir. Kamyonetin her iki tarafında, önünde ve arkasında, yani dört bir tarafında öldürülenler vardır (Resim: 6) Yine, taş çıkıntının alana bakan tarafının önünde 4 kişi öldürülmüştür. (Resim:7)

(Devamı arka sayfada)

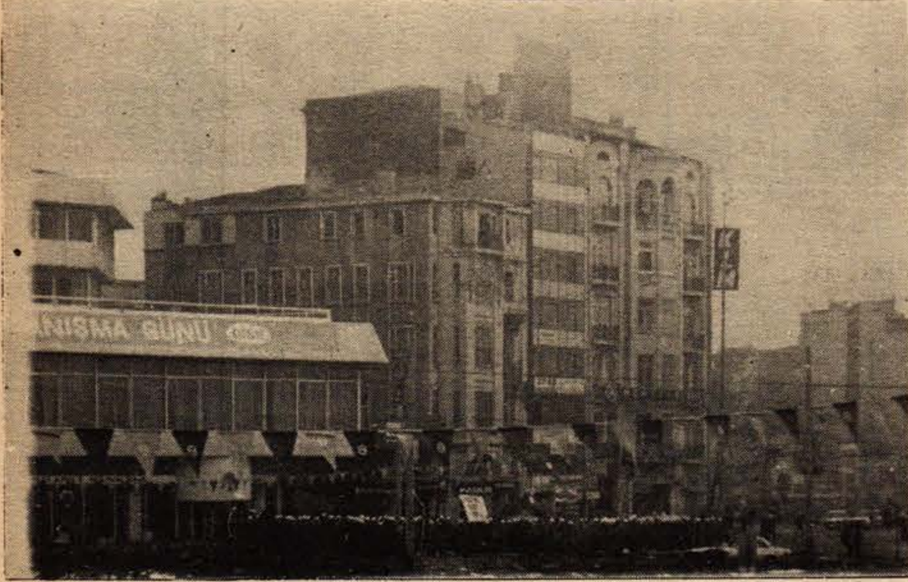

7 Kazancı katliamı sırasında, yokuşun köşesinde öldürülen 4 kişi. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

1 MAYIS'la İLGİLİ BAZI GERÇEKLER

(baştarafı 13. sayfada)

Kazancı katliamından sonra alandaki silah sesleri kesilmiştir. Alana askeri panzer ve askeri birlikler girmişlerdir. Askeri panzer ve birlikler süratle Kazancı yokuşu başını sarmış ve buraya kimseyi yaklaştarmamıştır. Askerlerin dışında da toplum polisleri bir çember oluşturmuşlardır. Buradan askeri birliklerin ve polislerin denetiminde yaralı ve ölüler süratle arabalara bindirilerek götürülmüşlerdir. (Resim:8)

8 Katliamdan sonra toplum polisi Kazancı yokuşunu sarıyor. (Fotoğraf: HALKIN SESİ)

Bundan sonra alan askeri birlikler ve polisler tarafından adım adım boşaltılmıştır. Saat 20'ye yaklaşıldığında, alanda kürsü çevresinde 200 civarında kitleden başka kimse kalmamıştır.

Olayları özetlersek:

1. Tertibin başlangıcı Tarlabaşı kavşağında atılan ilk 3 el silahtır. Bu silahı bir provokatör sıkmıştır.

2. Bunun arkasından ilk başta Tarlabaşı kavşağında olmak üzere, Kazancı başıyla otel önü arasındaki alanda, Anıt çevresinde, Anıtla orta durak arasında, PTT önünde yoğun yaylım ateş açılmıştır. Alanın hemen hemen her yerinde silah sesleri duyulmuşsa da esas ateş merkezleri tanımladığımız bu yarım ay üzerindedir. Diğer sesler tek tek silahlardan çıkmıştır. Çok kısa bir süre içinde bu kadar yoğun ateş nasıl mümkün olmuştur? Sanki işaret verilmişçesine atılan ilk 3 el silah sesine, yukarıda belirttiğimiz ateş merkezlerinden bir anda cevap verilmiş ve yaylım ateş sesleri ortalığı kaplamıştır. Üzerinde durulması gereken önemli bir nokta burasıdır. Çıkacak olaylardan habersiz ve daha ateşin nereden atıldığını tesbit etme fırsatını bulamamış insanların hemen silahlarına sarılmaları ve ateş etmeleri mümkün müdür? Miting meydanında daha kimsenin ne yin ne olduğunu anlamadığı ve ilk silah seslerinin nereden geldiğini tayin edemediği anda bu kadar yoğun silah atışının olabilmesi ancak bilinçli bir yönlendirme ve hazırlıklı provokatörler tarafından sağlanabilir.

Tertipçilerin, ilk adımı, mümkün olduğu kadar çok silahın atılmasını sağlamak idi. Böylelikle meydanda panik yaratılacak, silahların nereden atıldığını tespit etmek mümkün olamayacaktı. Gerek sıkılan silahlar, gerekse panzerlerin siren çalması, boya ve su sıkması, ses bombası atması kitledeki paniği alabildiğine arttırmıştır. Yaratılan panik sonucunda miting alanında insiyatif tertipçilerin eline geçmiştir.

Esas ateş merkezleri bizzat miting alanının içindedir. Silahları sıkan ajan provokatörler miting meydanı içinde, ateş merkezi olarak belirttiğimiz noktalarda üstlenmişlerdir. Ve bunlar aynı zamanda çevrelerindeki insanların da ateş etmelerini sağlamak amacıyla hedefler göstermişler, "Şuradan üzerimize ateş ediliyor, buradan ateş ediliyor" diyerek silah seslerinin artmasını sağlayabilmişlerdir.

3. Katliam Kazancı yokuşunda gerçekleştirilmiştir. En çok ölü buradadır. Bütün dikkatler burada toplanmalı ve Kazancı'da olup bitenler gün ışığına çıkartılmalıdır. 1 Mayıs katliamının önemli bir düğüm noktası burasıdır. Gerçeği araştırmadan ortaya atılacak her iddia tertipçileri gizlemeye yardımcı olmaktadır. Bu sebeple şuradan veya buradan ateş edildiğini öne sürmeden önce Kazancı Yokuşundaki insanların nereden ateş edilerek öldürülebileceği sorusuna cevap aranmalıdır. Bu soruyu cevapsız bırakan ve hatta dikkatleri başka yerlere çeken ciddiyetsiz iddialar sadece canilerin kendilerini gizlemelerine hizmet eder.

Cevaplandırılması gereken sorular şunlardır:

- Kazancı yokuşu nereden taranmıştır? Yokuşun aşağısından mı, yokuşun başından mı, otel ve Pamuk eczanesi üzerinden mi, otelin yokuşa bakan alt katlarından mı? Panzerler Kazancı yokuşuna ateş açmış mıdır?

1 Mayıs katliamını aydınlatmak üzere çabalarımızı sürdüreceğiz. Bütün okuyucularımızdan bilgilerini dergimize ulaştırmalarını bir kere daha rica ediyoruz.

DERGİMİZİN SON SATIŞ DURUMU

Dergimiz 19 Nisan tarihli 105'inci sayısında şu çağrıyı yapmıştı:

"Şimdiki satışımız: 11 Bin
Önümüzdeki dört ayda hedef: 15 Bin! "

Halkın Sesi'nin 110'uncu sayısını yayınladığımız bugün, bu hedefe ulaştığımızı söyleyebiliriz.

Türkiye'nin her yerinden aldığımız haberler, dergimizin satışında hızlı bir canlanma olduğunu gösteriyor. Halkın Sesi, 105'inci sayımızda ulaşamadığımızı söylediğimiz birçok yere şimdi ulaşmış bulunuyor. Devrimci arkadaşlar ve emekçiler çağrımıza dört elle sarılmış ve koyduğumuz hedefi gerçekleştirmiştir. Bu sonuç bütün devrimcilerin ortak çabasının ürünüdür. Bu gelişmeyi sağlamada emeği geçen bütün devrimcilere, bütün okuyucularımıza teşekkür ederiz. Elde ettiğimiz sonuç, halka hizmet ruhumuzu arttırmıştır. Halkımızın gösterdiği bu sevgiye layık olmak, Halkın Sesi'ni daha iyi çıkartmak ve satışı daha da yükseltmek için canla başla çalışmaya devam etmeliyiz.

Dergimizin dağıtım yoluyla ulaşamadığı yerlerdeki okuyucularımızı, dergi büromuzla ilişki kurmaya ve buralarda da Halkın Sesi'nin satışını sürekli kılmak için yardımcı olmaya bir kere daha çağırıyoruz.

Dergimizin satış rakamlarından elimize ulaşan bazılarını okuyucularımıza sunuyoruz:

Bazı Büyük Şehirlerde Durum:

Ankara: Buradaki arkadaşlarımız örnek bir çalışma göstermişler ve dergimizin satışını 101' inci sayıdan itibaren hemen hemen üç misli arttırmışlardır. 101'inci sayıda 1283 dergi satan arkadaşlar, 107'nci sayıda 3250 adet satmışlardır. Ankara'daki arkadaşlar semt semt dolaşarak hem propaganda yapıyorlar, hem de dergimizi satıyorlar. Arkadaşlar satışlarda emekçi halkın aktif desteğini alıyorlar.

İstanbul: Dergimizin TÜR-DA kanalıyla yapılan genel dağıtımı dışında, çeşitli semtlerde elden yapılan satış miktarları şöyle:

100. sayı 895, 105. sayı 1450, 106. sayı 1928, 107. sayı 2187.

Tür-Da'nın yaptığı dağıtımda ise, Topkapı, Şirinevler, Bakırköy, Bahçelievler, Kasımpaşa, Beyoğlu, Safraköy, Ümraniye ve Üsküdar'da yeni bayiler bulunarak, bu semtlerde dergimizin satışına başlanmıştır.

İstanbul'un çevresinde ise, Adapazarı'na ve Sapanca'ya dergi gönderilmeye başlanmıştır.

İzmir: Dergimizin buradaki son satış durumunu tam olarak bilmiyoruz. Ancak burada da bir artış vardır. Halk dergimize karşı çok ilgi göstermektedir.

Denizli, Fethiye ve Muğla'daki devrimciler ise, dergimizi köylere kadar ulaştırmaktadırlar.

Diğer Şehirlerde Durum: Aşağıdaki rakamlardan birincisi eski durumu, ikincisi ise yeni durumu göstermektedir. Rakamlar bu şehirlere gönderilen dergi miktarlarıdır. Ancak çok az iade olduğu için bu rakkamların aşağı yukarı gerçek satış miktarları olduğunu söyleyebiliriz.

İslahiye: 60-100, Pazarcık 450-600, Polatlı: 100-150, Eskişehir: 80-100, Trabzon: 120- 315 , Rize: 0-70, Bursa: 60-75, Biga: 30-60, Kandıra 10-20, Varto: 40-60, Karabük: 30-40, Devrek : 15-40, Manisa: 125-200, Konya: 40-125, Aydın: 10-100, Elbistan: 50-100, Kilis: 0-20, Afşin: 0-100.

Ayrıca, Diyarbakır'daki arkadaşlar şehir içinde yaptıkları satışı 100'den, 106'ncı sayıda 230'a, 107'inci sayıda ise 318'e çıkardılar. Tür-Da, Diyarbakır'daki bürosuna halen 600 dergi gönderiyor. Buradaki devrimciler haftada üç gün dergi satışına çıkıyorlar.

Antep'te ise, devrimciler dergimizi mahalle mahalle dolaşarak satıyorlar. 106'ncı sayının şehir içi satışı 250'dir.

Şimdiye kadar dergimizin dağıtım yoluyla gitmediği yerlerdeki son durum ise şöyledir:

Amasya: 40, Niğde: 30, Rize: 70, Adıyaman: 30, Urfa: 15, Antalya: 30, Edirne: 10, Sakarya: 50, Bingöl: 10, Tekirdağ: 5.

Yurdışı satışımız ise 685'den 863'e çıkmıştır.

Dergimizin dağıtım yoluyla henüz ulaşamadığı şehirler ise şunlardır: Çankırı, Kırşehir, Kütahya, Nevşehir, Artvin, Giresun, Gümüşhane, Ordu, Sinop, Siirt, Çanakkale, Kırklareli, Bitlis, Kars, Hakkari, Mardin.

Bütün okuyucularımızı dergimizi halka daha çok sayıda ulaştırmak için çabalarımızı birleştirmeye çağırıyoruz !

Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır!

Son hafta içerisinde anketimize çeşitli şehirler - den cevap gönderen yurt - severler şunlardır:

DİYARBAKIR

Ergani'den Elmas Çokyiğit(öğretmen), Hüseyin Çokyiğit(memur), Soner Demir(öğrenci)

KAYSERİ

Karamanlı köyünden Memduh Doğan, Musa Dallı, Ömer Doğan, Yılmaz Doğan, Sultan Doğan, Kamile Doğan, Ayşe Doğan, Necati Kumlu, Hüseyin Dallı, Cemil Kılıç, Nuri Tok.

TRABZON

Taner Sungur.

MUĞLA

Fethiye'nin Günlükbaşı köyünden Nuray Özcan(Fırıncı), Sedat Ersoy(öğrenci).

BURSA

İbrahim Şen, Emine Şen, Hatice Gökçe.

ADANA

Tarsus'tan Ferize Tulay(ev kadını), Nuray Ünay(işçi), Yılmaz Candaş (işçi), Gani Altındağ (işçi) Kadir Bayar (öğrenci), Hüseyin Koç (öğrenci), Mustafa Tulay(işçi).

ANKARA

Mehmet Okonşar (öğrenci).

TUNCELİ

Kırmızıköprü'nün Uzunevler köyünden Abbas Düzgün(öğrenci), A. Rıza Doğan(öğrenci), Güleser Düzgün(öğrenci), Emine Polat, Makbule Düzgün, M. Kazım Doğan(öğrenci), Yadigar Doğan(öğrenci).

Meseleyi anlatınca köylüler sevinçle imza veriyor

Size daha önce gönderdiğim 25 imzayı bir gün içerisinde toplamıştım. Şimdi gönderdiğim imzalar için zaman daha uzundu. Bu nedenle daha çok propaganda yapma ve daha çok imza toplama olanağım oldu. İmza toplarken yapılan tartışma ve propagandadan söz edeyim.

Kişilerin görüşünü aldıktan sonra meseleleri anlatıyorum. Sosyal-emperyalistlerin daha tehlikeli olduklarını, yüzlerindeki maskenin iç yüzünü belirtince halk nefretini ifade ediyor. Hele bir de Üçüncü Dünya savaşının esas kaynağı olduğunu kavradıkça bu nefret daha çok artıyor. Ve imza metnine büyük bir sevgiyle imzalarını atıyorlar Bunun yanında sınıf çıkarları için imza atmayanlar da oluyor.

Köyümüzün nüfusu 200'dür. İmza toplamayı şöyle yapıyorum. Üç beş köylü bir araya geldiğinde yanlarına veya akşamları evlerine giderek oradaki kişilere meseleleri anlatıp, imza topluyorum.

Devrimci selamlarımı gönderir, başarılar dilerim.

Erzincan'dan bir köy öğretmeni

SİVAS

Divriği'den Hüseyin Sönmez(öğrenci), Hikmet Ergün(işçi), Hasan Dalaş(işçi), Bayram Kılıç(işçi), Garip Akdemir(manav), Kemal Yılmaz(çırak), Yusuf Gürsoy(öğrenci), Hüseyin Öztürk(serbest), Beydili Yılmaz(esnaf), Saim Kaya (esnaf), Garip Yılmaz(işçi), Hüseyin Koç(işçi), Kamber Han(kahveci), Sait Aşçı(işçi), Dursun Kayadibi (terzi), Zeki Yıldırım(öğrenci), İbrahim Çağlar (işçi), Nazmi Özen(çırak), Orhan Toprak(muavin), Zeki Yılmaz (serbest), Alparslan Çağlayan(öğrenci),

Divriği'nin Höbek köyünden Mehmet Ali Karaağaç, Hüseyin Karaağaç Mahmut Karaağaç.

ÇANAKKALE

Biga'nın Kaşıkçıoba köyünden Ahmet Arslan, Hanife Tenekeci, Muzaffer Küçük, Rıdvan Elma, Ekrem Tatlı, Celal Kalkan, Orhan Keser, Mehmet Arslan, Mehmet Sarı, Rıdvan Varan, Fethi Gezer, Eşref Gezer.

ERZİNCAN

Yeniköy'den Düzgün Akbaba, Sevim Kaya, Şahanım Akbaba, Ali Haydar Akbaba, Medine Akbaba, Güllü Turan, Elif Gündoğan, Leyla Acar.

İZMİR

Torbalı'dan İsmail Öztürk(öğrenci), Şerif Kaçmaz(öğrenci), Nazmi Küçük(öğrenci), İlker Akagündüz (öğrenci). Günay Orhan (öğrenci), Hüseyin Gözeten (işçi).

GAZİANTEP

Gönül Onk(işçi), Nurullah Kahraman(işçi), Celil Özgen(işçi), Ali Sanağa(öğrinci), Zahrettin Kahraman(işçi), Müslim Özgen (memur), Cahit Özgen(öğrenci), Cemal Özgen(işçi), Saniye Kahraman(ev kadını), Fikriye Kahraman (ev kadını), Sinan Kahraman (öğrenci), Cengiz Kahraman(öğrenci), Nermin Kahraman(öğrenci), Recep Köse(işçi), Mehmet Yıldırım (işçi), Emine Köse (ev kadını), Aliye Kahraman (ev kadını).

İslahiye'den Temam Çelik(öğretmen), Berrin Çelik(öğrenci), Adalet Çelik(öğrenci), Şehriban Güneş(öğrenci), Besime Güneş (ev kadını), Zeliha Güneş(öğrenci), Cennet Güneş(öğrenci), Zeynep Güneş(öğrenci), Zeycan Güneş(öğrenci), Ramazan Çelik, Mehmet Karaca, Ömer Kuş(marangoz işçisi), Bilal Ağca(fırın işçisi), Mustafa Kemal Kaya(işçi), Bülent İsmet Akalın (öğrenci), Ali Mürkan(öğrenci).

KAHRAMANMARAŞ

Cafer Ceyhan.

Pazarcık'ın Musolar köyünden Ali Bende, A. Nihat Engiz, Ahmet Yasa, Salman Çağman, Ali Kaltan, Mehmet Yetik, Mehmet Şapan, Ali Engiz.

Çokyaşar-Elbistanlılar obasında emekçiler diyor ki:

İTLERİN DUASI KABUL OLSAYDI YAĞMUR YERİNE KEMİK YAĞARDI:

Halkımızın mücadelesi bu anlaşmayı yırtacaktır. MC ile Rus Yeni Çarlarının anlaşması da buna benzer bir duadır. Bu yapılan anlaşma ülkemizi Rusya'nın kucağına terkettiği için kesinlikle karşıyız.

Ali Solma, Ali Karabacak, H. Kalın, Hasan Kaner, Ahmet Solma.

Kahramanmaraş

Kayseri'de H. Kurtuluşu taraftarları kampanyaya karşı çıkıyor

Biz Kayseri Lise-Der'de "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına imza topluyorduk. H. Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan sorumlu kişilerden biri, "Bu kampanyaya kimse imza atmasın" dedi. Biz sebebini sorduğumuzda "Türkiye Üçüncü Dünya ülkesi değildir" dediler. Bunlara Türkiye'nin Üçüncü Dünya ülkesi olduğunu ispatladık. Bu sefer de "Hiç MC kelimesi geçmiyor, burada sınıf işbirliği var" dediler.

H. Kurtuluşu taraftarları bize "Metinde Rusya'nın kiminle anlaşma yaptığını yazmıyorsunuz, sonra hiç yerli gericilik sözü geçmiyor" dediler. Metnin başlığında "Yeni Çarlarla Yapılacak İşbirliği Anlaşmasına Hayır" diye büyük harflerle yazılmış başlık duruyor. Bunlar ülkemizde burjuvazinin iktidarda olduğunu bilseler, bize "Rusya kiminle işbirliği yapıyor" diye sormazlar. Görüldüğü gibi H. Kurtuluşu, "bu kampanyayı Halkın Sesi yapıyor, o halde karşı çıkalım" mantığıyla hareket etmektedir. Bunlar Halkın Sesi'nin her dediğine karşı çıkarlarsa;

Demireller, Türkeşlerle işbirliği yapmış olurlar,

Rusya'yla işbirliği yapmış olurlar,

Bu konuda revizyonistlerle aynı kefede kalırlar,

Emperyalizme karşı mücadeleyi baltaladıkları için troçkist bir akım haline gelirler.

Görülüyor ki, H. Kurtuluşu, keskin "sol" gevezelik arkasında Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine karşı çıkıyor ve bu tutumlarıyla kimin sınıf işbirliği yaptığını ortaya koyuyor.

Kayserili proleter devrimciler

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta toplam olarak 2776 imza gelmiştir. Dağılımı şöyledir:

Tunceli 927, Erzincan 455, Trabzon 224, İstanbul 191, İzmir 151, Ankara 112, Adıyaman 92, Adana 89, Sivas 75, Kahramanmaraş 69, Kastamonu 54, Elazığ 47, Kayseri 47, Almanya 34, Malatya 33, Uşak 31, Manisa 30, İçel 23, Bursa 22, Bilecik 21, Gaziantep 17, Amasya 14, Çanakkale 12, Diyarbakır 3, Muğla 2, Yozgat 1.

Şimdiye kadar kampanyamıza gelen toplam 56 bin 244 imzanın dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	7102
Ankara	6706
İzmir	5179
Tunceli	5062
Kahramanmaraş	4591
Adana	3977
Gaziantep	2385
Sivas	2171
Erzincan	1740
Hatay	1420
Konya	1355
Manisa	1315
Malatya	1252
Bolu	888
Almanya	827
Muğla	784
Denizli	764
Trabzon	755
İçel	703
Diyarbakır	473
Antalya	417
Elazığ	411
Amasya	407
Aydın	406
Bursa	372
Zonguldak	324
İzmit	297
Balıkesir	295
Ordu	293
Kayseri	230
Tokat	229
Eskişehir	224
Kars	224
İsparta	195
Uşak	190
Fransa	180
Afyon	174
Samsun	171
Giresun	158
Gümüşhane	153
Van	151
Çanakkale	151
Çorum	131
İsviçre	119
Burdur	119
Çeşitli yerler	774
TOPLAM	56.244

Zimbabve ve Namibya halklarını destekleme konferansı toplandı

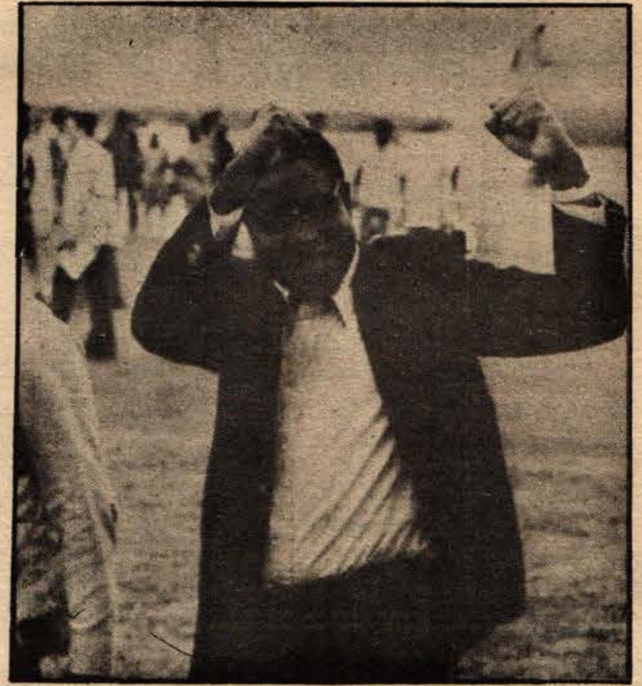
Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun 17 Aralık 1976 tarihinde kararlaştırdığı Zimbabve ve Namibya Halklarını Destekleme Konferansı, 16-21 Mayıs tarihleri arasında Mozambik'in başkenti Moputu'da toplandı.

Başlıbaşına bu konferansın toplanması, Üçüncü Dünyanın önemli bir zaferidir. B.M. Genel Kurulunun destekleme kararı, Zimbabve konusunda 1976 sonlarında yapılan Cenevre toplantılarına katılmakta olan kurtuluş örgütlerini destekleyecek ve gayrımeşru Ian Smith yönetimini daha da tecrit edecek bir zamanda ve şekilde alınmıştı.

B.M. Genel Sekreteri Kurt Valdhaym'ın başkanlık ettiği ve açılış konuşmasını Mozambik Devlet Başkanı Samora Maşel'in yaptığı Moputo Konferansına, B.M. Sömürgecilikle Mücadele Komitesinin 24 ve B.M. Namibya Konseyinin 25 üye ülkesinin tamamı katılmıştır. Namibya Konseyinin üyeleri arasında Türkiye de yer almıştır. Toplantıda bir konuşma yapan Zimbabve ve Afrika Ulusal Birliği (ZANU) Başkanı Mugabe, düşmanın Zimbabve'ye ne ön kapıdan ne de arka kapıdan giremeyeceğini söylemiştir.

Afrika'nın güneyindeki sömürge halkları ile dayanışma haftasını kutluyoruz

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 1972 yılında, Afrika Kurtuluş Günü olan 25 Mayıs'ı bütün dünyada "Afrika'nın Güneyindeki Sömürge Halkları İle Dayanışma Haftası" olarak kutlamayı kararlaştırmıştı. Bu yıl 19-26 Mayıs tarihleri arasında kutlanmakta olan Dayanışma Haftası, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi veren Zimbabve, Namibya ve Azanya halklarının mücadelesini dünya kamuoyuna duyurmayı ve en geniş desteği sağlamayı amaçlamaktadır.

ZANU Başkanı Robert Mugabe

AYDINLIK'ın TELGRAFI

Aydınlık dergisinin Moputu'daki toplantıya çektiği telgrafı aşağıda sunuyoruz:

UNDEPRO
Attention Kominker
Moputu-MOZAMBİK

Elimizde olmayan nedenlerle katılamadığımız konferansa başarılar diliyoruz. AYDINLIK dergisi olarak, Zimbabve ve Namibya halklarının mücadelesini bütün kalbimizle desteklediğimizi bildiririz.

Leylâ Yurdakul

BM Radyosunun Namibya Konseyi Başkan Yardımcısı Gürsel Demirok ile yaptığı görüşme

Birleşmiş Milletler Radyosu, Birleşmiş Milletler'deki Türkiye Daimi Temsilciliğini üyelerinden ve aynı zamanda Namibya Konseyi Birinci Komitesi Başkan Yardımcısı Gürsel Demirok ile bir görüşme yaptı. Bu görüşmenin özetini sunuyoruz.

- Sayın Gürsel bey, Namibya Konseyinin kurulma sebepleri nelerdir? Şimdiye kadar neler başarmıştır?

- Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 1966'da kabul ettiği bir kararla Güney Afrika'nın Namibya üzerindeki mandasına son vermiştir. Genel Kurul, 1967 yılında da Birleşmiş Milletler Namibya Konseyini kurarak, ülkenin yönetimini bağımsızlığa kadar bu organın sorumluluğuna bırakmıştır. Namibya Konseyi ilk yıllarda 11 üyeden oluşmaktaydı. Türkiye bu ülkelerin arasında yer almıştır. Konseyin üye sayısı daha sonra 25'e yükselmiştir.

Namibya Konseyi kurulduğundan bu yana, Güney Afrika'nın Namibya'daki gayrımeşru yönetimine son vermek ve askerlerini geri çekmesini sağlamak için birçok baskı yolları denemiştir.

Namibya Konseyi, dünya kamuoyunu Namibya hakkında uyanık tutmak için birçok faaliyet yürütmüştür. Bunun yanısıra Konsey, Namibya halkına maddi ve moral yardımda bulunmuştur. Bu amaçla Birleşmiş Milletler Namibya Fonu kurulmuş, ayrıca Zambiya'nın başkenti Lusaka'da Birleşmiş Milletler Namibya Enstitüsü kurulmuştur.

Birleşmiş Milletler kararlarının Güney Afrika tarafından hiçe sayılması buna karşılık Namibya içinde baskının gittikçe artması karşısında, Namibya halkı bağımsızlığa ve özgürlüğe giden tek yolun silahlı mücadele yolu olabileceği etrafında birleşmeye başlamıştır. SWAPO (Güney Batı Afrika Halk Örgütü) yürütülen silahlı mücadelenin öncülüğünü yapmıştır. SWAPO, Namibya Konseyi ile yakın bir işbirliği içinde olmuştur.

- Sizce son yıl içinde Namibya ile ilgili en önemli gelişme nedir?

- Güvenlik Konseyi, 1976'nın başında kabul ettiği bir kararda, Namibya halkının kendi kaderini serbestçe tayin edebilmesi için seçimlerin yapılması gerektiğini belirtmiştir. Konsey geçen sonbaharda tekrar toplanmış ve bu kez Konseyin bağlantısız üyeleri, Güney Afrika'ya karşı silah ambargosunun uygulanmasını talep eden bir tasarıyı Konseye sunmuşlardır. Fakat bu tasarı, ABD, İngiltere ve Fransa'nın vetoları ile kabul edilmemiştir. Batılıların bu tutumu, bağlantısızların tepkisi ile karşılaşmıştır.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, geçen yıl içinde kabul ettiği bir kararla, SWAPO'yu, Namibya halkının tek ve gerçek temsilcisi olarak tanımış ve yürüttüğü silahlı mücadeleyi desteklediğini belirtmiştir. Genel Kurul ayrıca, SWAPO'ya Birleşmiş Milletler'de daimi gözlemcilik statüsü tanımıştır.

- Türkiye'nin Namibya konusunda tutumu nedir?

- Türkiye, Namibya Konseyinin kurucu üyelerinden olarak, Namibya halkının özgürlük ve bağımsızlığını kazanmaya yönelik her çabasını bütünü ile desteklemektedir. Türkiye ayrıca iki yıldır Namibya Konseyi başkan yardımcılığını yürütmektedir. Türkiye, Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı yönetim kurulunun 23. Dönem Toplantısına Namibya Konseyini temsilen katılmıştır.

HÜKÜMET ZANU HEYETİNİ RESMEN DAVET ETMELİDİR!

Moputu'daki konferansa Türkiye, toplantıyı düzenleyen ülkelerden biri olarak katılmaktadır. Ayrıca Türkiye temsilcisi Namibya Konseyinin başkan yardımcısıdır.

Bu vesile ile Türkiye'nin özel olarak Güney Afrika halklarına ve genel olarak Üçüncü Dünyanın ezilen ülkelerine ve halklarına karşı tutumu üzerinde bir kere daha durmak istiyoruz.

Türkiye'nin, Zimbabve ve Namibya halklarının sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verdikleri milli kurtuluş mücadelelerini desteklemesi, şüphesiz olumludur. Türkiye'nin Namibya Konseyinin başkan yardımcısı sıfatı ile Moputu Konferansını düzenleyen ülkeler arasında da yer alması da, Türkiye halkı sevinçle karşılamaktadır. Kardeş Zimbabve ve Namibya halklarının sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadeleleri, halkımızın emperyalizme karşı verdiği mücadeleye güç katmaktadır.

Ancak Türkiye'nin Güney Afrika halklarına karşı izlediği siyaset, samimiyetsizliklerle ve çelişkilerle doludur. Bu, Türkiye'nin genel olarak Üçüncü Dünyaya karşı izlediği siyasetin bir parçasıdır. Namibya Konseyinde, Birleşmiş Milletlerde ve son olarak Moputu'da Zimbabve ve Namibya halklarının mücadelesini desteklediğini ilan eden Türkiye'nin, daha iki ay önce ZANU (Zimbabve ve Afrika Ulusal Birliği) temsilcilerini sınır dışı ettiği herkesin hatırındadır. MC hükümeti, ülkemizi ziyaret eden ZANU temsilcilerine gangsterlere, esrar kaçakçılarına bile göstermediği bir muameleyi reva görmüştür. Bugün ise Türkiye, Moputu'da, temsilcilerini "anarşistlik" suçlaması ile sınır dışı ettiği örgütün başkanı ve diğer yetkilileri ile Zimbabve'nin bağımsızlığını ve kurtuluşunu tartışmaktadır.

Türkiye'nin bu çelişkilerle dolu siyasetinin kaynağında, hakim sınıfların süper devletlere teslimiyet siyaseti yatmaktadır. Süper devletlere dayanmayı esas alan Türkiye, yıllardan beri Üçüncü Dünyanın haklı mücadelesine ya kayıtsız kalmış, ya da tutarsızlıklarla dolu bir siyaset izlemiştir.

Türkiye'nin dış siyaset alanında izleyeceği tek bir siyaset vardır. Bu da Üçüncü Dünya ile sımsıkı birleşmektir. Bunu sağlamanın yolu ise, süper devletlere sırt dayama ve teslimiyet siyasetine derhal ve kesin olarak son vermektir.

Türkiye'nin Moputu toplantısından çıkarması gereken ders, Zimbabve halkının mücadelesine karşı açık ve dürüst bir tavır almak olmalıdır. Türkiye Zimbabve halkının önderi ZANU örgütüne karşı tutumunu derhal düzeltmelidir. Türkiye hükümeti, ZANU'dan özür dilemeli ve bu milli kurtuluş örgütünün temsilcilerini ülkemize resmen davet etmelidir. Bu, ülkemizin ve Üçüncü Dünyanın çıkarlarına ve Moputu Toplantısının özüne ve ruhuna uygun düşen tek çözümdür.